Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXV. Ч. 164. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 22-го ЛИПНЯ 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, JULY 22, 1978 No. 164. VOL. LXXXV.

ЦПУЕН ВІДБУЛО ЗБОРИ, ВІДМОЛОДИЛО УПРАВУ

Мюнхен, Німеччина. — „Інформаційний Бюлетень ЦПУЕН" за квітень-червень 1978 р. подає:

В дні 17-го червня 1978 р. відбулися в Мюнхені ХУІ Звичайні Загальні Збори делегатів Центрального Представництва Української Еміграції в Німеччині. На Збори прибуло 42 делегати та 10 гостей. Зборами проводила Президія в складі: Степан Мудрик, мгр Володимир Дідович, Андрій Куцан, Роман Щупер. За Головну Управу, Гол. Контрольну Комісію, Головний Суд і Головну Раду звітували: мгр Антін Мельник, Ольга Лощенко, проф. Зеновій Соколюк і Роман Дебрицький.

Збори, які проходили в діловій і дружній атмосфері, вибрали одноголосно такий склад керівних органів ЦПУЕН:

Головна Управа: мгр Антін Мельник — голова, Степан Мудрик, заст. голови, мгр Володимир Леник — секретар, Михайло Березюк, Володимир Панчук, Теодор Пелех, Володимир Сорока, Роман Шупер і Богдан Чайка — члени Управи. Головна Контрольна Комісія: мгр Володимир Дідович, голова, Ольга Лощенко, мгр Василь Зброжик, Володимир Забавський, Осип Пукальський і Михайло Хом'як. Головний Суд: проф. Зеновій Соколюк, мгр Мирослав Антохій, Роман Дебрицький, Микола Франкевич і Микола Дух.

У складі керівних органів наступили деякі зміни, пересунення, відхід і доповнення. Молоде покоління починає включатися в дію ЦПУЕН.

Прийнято резолюції і постанови, які заторкують не тільки дію ЦПУЕН, але також цілої української громади в Німеччині та поза нею. Зокрема в резолюціях засуджено переслідування і нищення кращих синів і дочок українського народу на території СССР.

Збори привітали усно: о. канцлер Степан Дмитришин — від УКЦ та єпископа Платона, о. протопресвітер Палладій Дубицький — від УАПЦ, мгр Антін Мельник — від Товариства Українських Політичних В'язнів, проф. Зеновій Соколюк — від УВУ, Осипа Демчук — ОУЖ, Петро Мозолюк — СУСН і СУМ, Роман Дебрицький — Братство І-ої Див. УНА, мгр Володимир Леник — Т-во „Рідна Школа", дипл. інж. Євген Гарабач — Т-во „За Патріярхальний Устрій Помісної УКЦеркви" і УХРР, дипл. інж. Григорій Комаринський — УТГІ, Пласт, УМХС та від проф. Гинилевича персонально. Писемний привіт прислала Президія Секретаріяту СКВУ за підписом пп. Миколи Павлюка і Миколи Кушпети.

14-ті Загальні Збори ЦПУЕН відзначили окремою грамотою із „вдячністю 25-ліття громадської діяльности мгра Антона Мельника на постах правного дорадника, генерального секретаря і голови Головної Управи ЦПУЕН.

На закінчення Зборів відбувся в парафіяльній залі при Шенштрассе „Концерт молоді і самодіяльних гуртків", на якому виступив український октет з Гамбургу і танцювальна група „Київ" зі Штуттгарту. З доповіддю про завдання на громадському полі виступив дипл. інж. Юрій Ковальчук з Гановеру.

ЗБОРИ ЮРИДИЧНИХ ЧЛЕНІВ ЦПУЕН

15-го квітня ц. р. відбулися Загальні Збори Пласту в Німеччині, на яких обрано новий керівний склад органів Пласту. Головою перевибрано п. Зубенка.

(Продовження на стор.7-ій)

Відзначення Тижня Поневолених Націй в Ню Йорку

Ню Йорк (О. С.) — Минулої неділі, 16 липня 1978 р., у цій світовій метрополії на площі 59-ої вулиці і 5-ої евеню зібралися групи понад 30 національних груп з їх національними і американськими прапорами і звідси пішли, під проводом „великого маршала" д-ра Івана Флиса, головного предсідника УНС та заступника голови УККА, в почоті Українських Католицьких Ветеранів з Асторії, маршем по 5-ій евеню до катедри св. Патрика. В катедрі о.Волтер Яскевич — єзуїт, відправив Службу Божу в намірєнні поневолених націй, виголосивши при тій нагоді відповідну проповідь. Опісля всі групи з їх прапорами і транспарантами пішли П'ятою евеню до Центрального Парку, де в супроводі оркестри відбулася урочиста маніфестація, яку відкрив почесний голова КПН д-р Ів. Дочефф привітанням присутніх, закликом до виголошення вірности американському прапорові командиром Католицьких Ветеранів Квінсу К. Ґалло та до відспівання американського гимну і, вкінці, представленням господаря маніфестації в особі пані Марії Душник, заступниці головного предсідника УНС-у. З черги пані Душник запросила до слова голову КПН Горста Угліха й представила засілих в президії представників різних національностей, між ними генерального консула вільного Китаю К. Ц. Донна, який виголосив відповідне слово. Від українців, крім „Великого Маршала" д-ра Ів. Флиса, в президії були: адв. Роман Гуглевич, інж. Вол. Гладкий, Корнель Василик, Б. Качор, інж. Яро Гладкий, пані Дарія Степаняк,пані Твардовська та пані Сидор д-р Ол.Соколишин та інші.

Проклямацію президента Картера зачитала пані Марія Душник, а проклямацію губернатора Керрі, послання Владики Лостена та признання комітетові від секретаря стейту Н. Й. Марії Куомо зачитала панна Оля Кормило. В програмі виступили два конгресмени Марріо Біаджі та Брус Капуто, як також представлено д-р Валентину Калиник — голову Американців за Визволення Поневолених Націй. В українській групі з великим написом „УКРАЇНЦІ" було багато молоді СУМА. Резолюції з домаганням бойкоту совєтів зачитав Петер Вітенус, а в мистецькій точці виступили китайці, хорватські танцюристи і співи.

ДВОТИЖНЕВА ВАКАЦІЙНА ПЕРЕРВА У „СВОБОДІ"

Як у багатьох попередніх роках, так і цим разом публікація двох періодиків УНСоюзу, щоденника „Свобода" і англомовного „Українського Тижневика" буде в останньому тижні липня і першому тижні серпня, отже на два тижні перервана. Це число „Свободи" є останнє перед перервою і чергове появиться в понеділок, 7-го серпня, з датою чергового дня, вівтірка 8-го серпня. Останнє перед вакаційною перервою число англомовного „Українського Тижневика" появилося з датою неділі, 23-го липня, а чергове появиться з датою неділі, 13-го серпня.

КАРТЕР ТАВРУЄ МОСКВУ ЗА СУДИ НАД ДИСИДЕНТАМИ, АЛЕ НЕ ПЛЯНУЄ ДАЛЬШИХ ВІДПЛАТНИХ АКЦІЙ

През. Джіммі Картер

Вашінґтон. — Під час пресової конференції, переданої телевізійними сітками і радіостанціями в четвер, 20-го липня увечорі, президент Джіммі Картер заявив, що з уваги на те, що ЗСА „мають глибоке зобов'язання до поліпшення стану прав людини не тільки тут, але по цілому світі", американський уряд і нарід затурбовані недавніми судами над совєтськими дисидентами. Совєтський Союз добровільно підписав Гельсінський договір, який ґарантує право на еміграцію, на поєднання родин і навіть ґарантує громадянам право критикувати діяльність власного уряду, але цього не виконує — говорив президент Картер, відповідаючи на запит. Засудженням осіб, які наглядають за виконанням Гельсінкських угод, совєтські власті викликали реакцію з боку американського уряду, проте, він не розпочав жадної „вендетти" проти Совєтського Союзу своїм уневажненням заплянованого продажу комп'ютора совєтському пресовому аґентству ТАСС і привернення урядової контролі над майбутніми продажами Совєтському Союзові апаратури для видобування нафтової ропи — заявив Президент.

Відповідаючи на запити кореспондентів, президент Картер зазначив, що крім судів над Анатолієм Щаранським і Александром Ґінзбурґом, які здобули широкий розголос, відбувся теж суд над литовцем Вікторасом Петкусом, який теж був засуджений на довгий термін. У додатку, в Східній Німеччині недавно засуджено двох дисидентів, Кунерта і Багро — заявив Президент.

Щодо дальших можливих протестних акцій з боку ЗСА на засуди совєтських дисидентів, президент Картер заявив, що американський уряд покищо не плянує дальших заходів, крім згаданого уневажнення продажу комп'ютора ТАСС-ові і привернення урядової контролі над продажами апаратури для видобування нафтової ропи. Він рівнож натякнув, що таки дозволить корпорації „Дрессер Індустріс" з Тексасу продати Совєтському Союзові таку апаратуру, вартости 144 мільйонів долярів.

Протягом пресової конференції Президент два рази заявив, що не зважаючи на те, що він затурбований судами над дисидентами, то все одно бажає „кращих відносин із Совєтським Союзом", зокрема підписання нового договору щодо обмеження стратеґічної атомової зброї (САЛТ II), поліпшення торгівлі тощо.

Президент відмовився входити в подробиці щодо можливих заходів ЗСА відносно звільнення Щаранського та Ґінзбурґа, як рівнож волів би, щоб американські спортовці не бойкотували Олімпійських Ігрищ, які в 1980-му році проходитимуть у Москві, але зазначив, що остаточне рішення в тій справі є в руках Олімпійського Комітету ЗСА.

Щодо недавнього твердження Андрю Янга, амбасадора ЗСА до Об'єднаних Націй, що в Америці є „сотні, а може тисячі політичних в'язнів", Президент назвав це твердження „нефортунним" і сказав, що він не погоджується з Янгом, інформуючи, що говорив в тій справі з амбасадором і думає, що Янг більше не виголошуватиме таких заяв. Він заперечив недавні поголоски, що Андрю Янг відтепер мусітиме узгіднювати всі свої публічні виступи з Білим Домом, заявляючи, що має довір'я до Янга, який зробив багато для поліпшення відносин ЗСА з африканськими країнами.

Відповідаючи на запит кореспондента в справі дефініції терміну „політичний в'язень", президент Картер сказав, що йому важко в такому короткому часі дати точну дефініцію, але вважає, що не можна зараховувати до політв'язнів людей, які поповнили злочини, застосовували насильні методи проти осіб, чи нищили приватну власність. Тут Президент мав на думці американських в'язнів, які поповнили згадані злочини, але деякі коментатори стараються зарахувати їх до „політв'язнів".

Того самого дня, коли відбувалася згадана президентська пресова конференція, совєтський ватажок Леонід Брежнєв, реаґуючи на протести уряду ЗСА та інших країн вільного світу в справі Щаранського і Ґінзбурґа, назвав ці протести „гіпокритичними". Газета „Правда", офіціоз компартії СССР, натомість закинула президентові Картерові, що своїм рішенням щодо комп'ютора для ТАСС-у і щодо апаратури для видобування нафтової ропи, він старається застосувати „шантаж" проти Совєтського Союзу.

Джордж Міні згадав Тиждень Поневолених Націй, виступив в обороні прав людини

Вашінґтон. — З нагоди цьогорічного Тижня Поневолених Націй, який розпочався 16-го липня, Джордж Міні, президент Американської Федерації Праці — Конґресу Індустріяльних Організацій (АФП-КІО), видав заяву, в якій закликає робітничі рухи вільного світу, всі країни і народи „посилити свої зусилля в обороні тих осіб, яких позбавлено основних прав і вольностей."

Зазначуючи, що американський робітничий рух завжди підтримував змагання осіб і народів за їхні права, як теж піддержував і далі піддержує „ті організації, які відважно виступають в обороні тих, яких змушено замовкнути", Джордж Міні заявив, звертаючись до уряду ЗСА і американського народу: „Ми не можемо дозволити на те, щоб політичні та економічні вигоди спонукували нас послаблювати наші виступи в їх обороні". Ці особи — заявив Міні — які активно заанґажовані в боротьбі за права людини, надіються на нашу підтримку та допомогу і ми постійно мусимо запевняти їх, що їхні надії не будуть даремні.

Покликаючись на резолюцію конвенції АФП-КІО, яка відбулася в грудні 1977-го року, Міні пригадав, що американський робітничий рух тоді відмітив, що порушення прав людини — „це одна з головних справ, які сьогодні ділять світ", а оборона тих прав є „найкращим іспитом американських ідеалів і американської стійкости".

СЕНАТОР ДОЛ ЗАКЛИКАЄ ПРЕЗИДЕНТА ПУБЛІЧНО ВИСТУПИТИ В ОБОРОНІ УКРАЇНСЬКИХ ПОЛІТВ'ЯЗНІВ

Сен. Боб Дол

Вашінґтон. — Республіканський сенатор Роберт Дол із Канзасу, кандидат на віцепрезидента в 1976-му році, у листі до президента Джіммі Картера, датованому 17 липня, схвалює і підтримує виступи Президента в обороні совєтських дисидентів Анатолія Щаранського і Александра Ґінзбурґа, яких совєтські суди недавно засудили на довгі терміни ув'язнення і заслання, але висловлює затурбування фактом, що Президент і Державний департамент не згадують справи Віктораса Петкуса, члена Литовської Громадської Групи сприяння виконанню Гельсінкських угод, якого — за словами сенатора Дола — „засуджено того самого дня як і Щаранського і Ґінзбурґа і то ще на довший термін ув'язнення."

У листі до Президента сен. Дол підкреслює, що судові розправи над Щаранським і Ґінзбурґом — це тільки продовження „цілої серії розправ, які почалися в червні 1977-го року, коли засуджено Миколу Руденка і Олексу Тихого, членів Української Громадської Гельсінкської Групи, на довгі терміни ув'язнення за діяльність в обороні прав людини". Після судів над Руденком і Тихим відбулися інші розправи в „неросійських совєтських республіках", де — за словами сен. Дола — „Совєтський Союз старається насильно знищити національну свідомість і почуття національної приналежности населення". Сен. Дол інформує президента Картера, що під сучасну пору 4-ри інші члени Гельсінкських Груп очікують судових розправ над ними.

„Самозрозуміло, що американські зусилля в обороні прав людини не можуть бути селективні" — пише Президентові сенатор Дол, вказуючи, що як Білий Дім і Державний департамент роблять заходи в справі звільнення Щаранського і Ґінзбурґа, то в ці заходи мусить бути включений теж Вікторас Петкус, як рівнож не можна забувати про тих, яких совєтські власті засудили вже раніше, і тих, які ще очікують судових розправ.

Сен. Дол закликає президента Картера публічно виступити в обороні Петкуса та „його колеґ з України, Грузії і Вірменії, які вже відбувають терміни ув'язнення у концентраційних таборах".

Д-р Борис Антонович заповідає „Марш за волю"

Асамблімен д-р Борис Антонович

Чікаго. — Д-р Борис Антонович, член стейтової ансамблеї в Іллінойс, заповів 300-милевий марш з Чікаго до Спрінгфілду, столиці стейту, на знак солідарности з політв'язнями в СССР, протесту проти повторних порушень основних людських і національних прав та піддержки становища президента Картера із закликом примінити ще більш строгі економічні санкції відносно Совєтського Союзу, порушника тих прав.

Д-р Антонович проголосив свій марш на Спрінгфілд в суботу, 15 липня, під час церемонії відмічення Тижня Поневолених Націй на сквері ім. Дейлі, де в цей день відбулась маніфестація з участю сотень громадян різних національностей, включно з українцями. Головним промовцем під час маніфестації був ген. Петро Григоренко.

Д-р Антонович подав до відома, що він розпічне свій марш в суботу, 29-го липня, і закінчить його в середу, 16-го серпня. Він зокрема звернувся до українців, щоб вони писали листи до українських політв'язнів в СССР — В. Мороза, о. В. Романюка та інших, — до членів Конгресу ЗСА і до президента Картера, щоб уряд ЗСА зі свого боку робив усі можливі заходи для звільнення запроторених в концтабори українських та всіх інших політв'язнів в СССР.

„Якщо ви знайдете одну людину, яка напише листа, на кожних 20 миль, що я пройду, ми матимемо 15 листів", — закликав д-р Антонович. Траса його маршу проходитиме вздовж іллінойсько-мічіґенського каналу, опісля попри ріку Іллінойс і закінчиться вздовж 21-милевого шляху ім. Лінкольна до стейтової палати в Спрінгфілді.

Д-р Антонович рівнож звернувся листовно до письменника А. Солженіцина, заявляючи, що він не погоджується з його (Солженіцина) твердженнями про американський нарід, та закликаючи його приєднатися до маршу.

ЛЕВКА ЛУК'ЯНЕНКА ЗАСУДИЛИ НА 10 РОКІВ КАТОРГИ І 5 РОКІВ ЗАСЛАННЯ

В п'ятницю, 21-го липня вранці, як це останнє передвакаційне число „Свободи" вже було готове до друку на пресі, радіовисильні подали з Москви вістку пресових агентств, що совєтський суд в містечку Городня біля Чернігова засудив на 10 років каторги і п'ять років заслання Левка Лук'яненка, відомого українського правника-дисидента, одного з основоположників Української Групи нагляду над виконанням Гельсінкських угод в СССР. Лук'яненко має 51 рік життя і вже раніше, в 1961-му році, був суджений і засуджений на 15 років ув'язнення за членство в Робітничо-Селянській Спілці. Лук'яненка, як і раніше інших членів Української Гельсінкської Групи Миколу Руденка, Олексу Тихого, Мирослава Мариновича і Миколу Матусевича, судили за „антисовєтську агітацію і пропаганду". В повідомленнях сказано, що останнє слово Лук'яненка на суді перед засудом тривало одну годину, а „судді" 49 разів йому переривали це слово.

ОУВФ ведуть акцію в обороні Лук'яненка

Ню Йорк, Н.Й. (ТУСМ). — З Головної Управи Товариства Української Студіючої Молоді ім. Міхновського інформують, що з ініціятиви ТУСМ-у Організації Українського Визвольного Фронту в З'єднаних Стейтах Америки ведуть акцію висилки телеграм і листів до президента Джіммі Картера і Державного департаменту в справі оборони Левка Лук'яненка, 51-річного правника і члена-основника Громадської Гельсінкської Групи в Україні, якого судить совєтський суд в м. Городня біля Чернігова. Беручи до уваги, що Лук'яненко вже є п'ятим членом Української Гельсінкської Ґрупи, яких органи КҐБ заарештували на протязі останніх двох років, що вказує на систематичну форму комуно-московського терору в Україні, ОУВФ вирішили, що треба діяти негайно, щоб домогтися реакції американських офіційних чинників також в справі Лук'яненка, як це вони поступили у випадку засуду Орлова, Щаранського і Ґінсбурґа.

Головна Управа ТУСМ-у закликає також інші, зокрема молодечі і студентські організації долучитись до цієї акції висилки телеграм і листів.

СОВЄТСЬКИЙ ВАРТОВИЙ ФІЗИЧНО ПОТУРБУВАВ АМЕРИКАНСЬКОГО ДИПЛОМАТА

Москва. — Амбасада ЗСА у четвер, 20-го липня, внесла формальний протест до совєтського Міністерства закордонних справ за те, що того дня совєтський вартовий біля амбасади фізично потурбував Реймонда Ф. Смита, другого секретаря політичного відділу в амбасаді, який протягом судової розправи над дисидентом Анатолієм Щаранським мав бути формальним американським спостерігачем, але совєтські власті не допустили його до судової залі.

Смит був на території американської амбасади, коли совєтський вартовий схопив його і віддер рукав з його маринарки.

Як відомо, земля, на якій стоїть амбасада — це територія ЗСА і совєтські поліціянти чи урядовці не мають права без дозволу входити на цю територію. Це запевнено міжнародними дипломатичними угодами, які стосуються всіх амбасад в чужих країнах.

Совєтські власті заявили, що напад на Смита — це правдоподібно непорозуміння, натякаючи, що „недосвічений вартовий" міг думати, що Смит є совєтським громадянином. Однак, амбасада ЗСА вказує, що Смит працює в Москві вже два роки і його часто бачать совєтські вартові, коли входить чи виходить з будинків амбасади. Американські чинники далі розглядають справу.

Совєтські вартові часто зупиняють совєтських громадян, які хочуть ввійти до амбасади, зокрема задержують дисидентів. У кінці червня 7 членів протестанської секти „п'ятидесятників" вбігли до амбасади ЗСА і ще далі там перебувають, заявляючи, що не залишать будинку, аж поки совєтські власті не дозволять їм виемігрувати із СССР.

Брошуру Щербицького переклали на... українську мову

Київська газета „Культура і Життя", орган міністерства культури УССР та республіканського комітету профспілки працівників культури інформує у газеті з 2-го липня ц.р., що видавництво політичної літератури України випустило брошуру першого секретаря ЦК Компартії України Володимира В. Щербицького члена Політбюра ЦК КПСС, під заголовком „Радянська Україна". Переклад брошури на українську мову з доповненнями та ілюстраціями здійснено, — твердить названа газета, — за виданням Політвидаву (Москва 1977 рік) із серії „Республіки Країни Рад", яка була присвячена 60-річчю „Великого жовтня".

У брошурі, написаній російською мовою на замовлення його московських хлібодавців, Щербицький розповідає про „Радянську Україну — рівну серед рівних 15-ох братніх республік нашого великого Радянського Союзу", розкриває „велич шляхів" пройдених Україною за 60-років, говорить про „грандіозні перетворення" в економіці і культурі українського народу тощо. Газета при тому відмічує, що в брошурі Щербицького „яскраво й переконливо показано, як під керівництвом КПСС, у дружній сім'ї народів нашої Радянської Вітчизни трудящі України самовіддано працюють над виконанням історичних рішень XXV з'їзду КПСС".

ПРОПАҐАНДА ЗА ВСЯКУ ЦІНУ

Київська „Молодь України" інформує, що йдучи за бажанням — „виявити народні таланти", у Львівському музеї архітектури і побуту влаштовано першу обласну виставку народного самодіяльного мистецтва. Називаючи різнорідні досягнення „народних талантів", газета біля кожного прізвища подає і його щоденну професію, будьто під „сонцем" совєтської конституції свобідно можуть розвиватися всі таланти, без огляду на свій соціяльний статус. На виставці, експонати якої йдуть на другий плян коштом пропаґанди, виставляли свої праці і столярі, і зоотехнік, і агрономи, і вчителі — особи різного нашарування.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Правильне рішення

Постанова президента Джіммі Картера, щоб у відплату за недавні засуди совєтських дисидентів уневажнити продаж американського компютера ,,Юнівек'' совєтському пресовому агенству ТАСС, як теж привернути урядову контролю над усіми майбутніми продажами Москві американської апаратури для видобування нафтової ропи, це довгоочікуване і правильне рішення, яке вказує кремлівським ватажкам і цілому світові, що уряд ЗСА і американський нарід готові обороняти права людини в цілому світі, включно з країнами комуністичного бльоку, не тільки словами, але також ділами.

Виглядає, що під сучасну пору в Білому Домі перемогла концепція д-ра Збігнєва Бжезіньского, головного дорадника для справ крайової безпеки, і секретаря енергетики Джеймса Шлесінджера, які вже довгий час обстоюють становище, що уряд ЗСА таки повинен пов'язувати питання американсько-совєтської торгівлі та справу нового договору щодо обмеження стратегічної атомової зброї (САЛТ II) із порушенням совєтськими властями основних прав людини, як теж з агресивною політикою Москви в Африці чи на іншому обширі.

Дотеперішні заяви президента Картера і членів його уряду, що Вашінгтон і ввесь американський нарід засуджують порушення прав людини у СССР, вказували, що оборона тих прав таки є складовою частиною закордонної політики теперішнього уряду ЗСА, але вони фактично не мали аж надто великого успіху, бо совєтські власті, чуючи тільки критику на словах і не передбачаючи відповідної американської реакції на ділі, продовжували переслідувати оборонців політичних, національних, релігійних і загальнолюдських прав, безпідставно засуджуючи їх на довгі терміни ув'язнення і заслання. Можливо, що Анатолій Щаранський і Александр Ґінзбурґ одержали б гостріші кари, якщо президент Картер і члени його уряду не виступили б в їхній обороні. Але сам факт, що московський суд таки засудив Щаранського ,,за зраду батьківщини'', тобто за здогадну співпрацю з розвідкою ЗСА, хоча президент Картер особисто заперечив, що Щаранський колинебудь працював для ,,Сі-Ай-Ей'', це черговий доказ, що сама тільки критика, без відповідної акції, не має великого впливу на Москву. Значить, минуле доказало, що не мали рації державний секретар Сайрус Венс і секретар торгівлі Хуаніта Крепс, які твердили і далі ще твердять, що уряд ЗСА не повинен ,,пов'язувати'' порушення прав людини в Совєтському Союзі з іншими американсько-совєтськими справами.

Тільки майбутність покаже, чи нова політика Білого Дому, тобто торговельні та інші відплатні акції за порушення прав людини в Совєтському Союзі, матиме всі сподівані наслідки. Однак, як відомо, Москва рахується тільки з тими, які говорять з нею з позиції сили. Те, що відтепер президент ЗСА матиме змогу схвалювати чи забороняти продаж американської апаратури Совєтському Союзові, який конечно потребує американської машинерії, подібно як потребує американського зерна, напевно збільшить спроможність ЗСА впливати на діяльність совєтських властей в різних ділянках.

УКРАЇНСЬКІ В'ЯЗНІ ВИСТУПИЛИ В ОБОРОНІ Е. КУЗНЄЦОВА

Ню Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — Нижче публікуємо повний текст звернення чотирьох українських політв'язнів в обороні жидівського в'язня Едварда Кузнєцова.

Кузнєцов — письменник, студент філософії, 1941 року народження — був арештований 15 червня 1970 року за участь у т. зв. ленінградській справі (підготовка втечі літаком за кордон) і засуджений спершу на кару смерти, яку пізніше замінено на 15 років ув'язнення. Він відбуває своє покарання в Мордовських таборах (останньо в Сосновці). Кузнєцов одружений з відомою активісткою Сильвою Зальмансон, яка тепер перебуває в Ізраїлі.

,,До народу Ізраїля,
до всіх чесних євреїв
і українців,

до академіка Сахарова:

Тисячолітні історії наших народів знають чимало фактів фізичного винищування євреїв і українців. Смерть забирала кращих синів і дочок, цвіт наших націй, поодинці і масово. Згадаймо хоч би сталінські репресії, фашизм. Але не тільки в історичній перспективі, але й сьогодні обидва наші народи несуть більші жертви, ніж інші народи СРСР. Між 32 ув'язненими єдиного в світі концтабору для політв'язнів-рецедивістів у Сосновці (Мордовія) є 24 українці, 3 євреї, 1 литовець, 1 росіянин. Така є аритметика національної політики Брежнєва!

Євреї і українці світу! Ми звертаємося до Вас. Погляньте уважно на наш табір. У час, коли світова демократія, як ніколи раніше, підняла на найвищий щабель питання про права людини, нам серйозно погрожують фізичною розправою. Жертвами насильства стали побиті в'язні нашого табору Ребрик, Федоров, Осадчий, Саранчук. Вбили рідного брата політв'язня концтабору особливого режиму Михайла Осадчого — 33-річного Володимира Григоровича Осадчого. Причетність КГБ до цього вбивства не викликає сьогодні ніяких сумнівів.

Під сучасну пору вибрали нову жертву — Едварда Кузнєцова. Життю визначного єврея, талановитого письменника і борця за громадянські права, великого приятеля українського народу — загрожує смертельна небезпека. Від 17 грудня 1977 року Едвард Кузнєцов — зацькований і переслідуваний — провадить голодівку. Едвард Кузнєцов вимагає амнестії для політв'язнів СРСР, єдиної країни світу, яка, маючи політв'язнів, не проголосила їм амнестії. Справою чести наших великих народів, усіх чесних людей світу є вимагати негайного звільнення невинно репресованих політв'язнів СРСР, негайного втручення, щоб спасти життя Едварда Кузнєцова.

Свободу для політв'язнів СРСР. Рятуймо життя Едварда Кузнєцова!

Співкамерники Е. Кузнєцова в таборі особливого режиму в Сосновці (Мордовія): українці — Михайло Осадчий, Богдан Ребрик, Василь Романюк, Данило Шумук.''

Степан Женецький

НЕПЕВНА МОСКОВСЬКА ЗАМОРСЬКА ІМПЕРІЯ

Як повідомила західня преса, в днях 27-29 червня ц.р., відбулися в Букарешті, Румунія, наради Комекону (комуністична економічна спільнота), яку створила Москва зі своїх сателітів, як конкуренційний твір до раніше посталого союзу економічної співпраці західньо-европейських держав, плюс Америка.

Найзамітнішим вислідом тих нарад комуністичних держав є те, що до тієї комуністичної економічної спільноти, яка постала і є увесь час під диктатом Москви, прийнято В'єтнам. З того приводу деякі західні політичні коментатори пишуть, що Совєтський Союз став ,,заморською імперією".

Як відомо, на початку Комекон складався із самого Совєтського Союзу та східньо-европейських комуністичних держав-сателітів Москви. Перше поширення Комекону поза Европу сталося 1962 р., коли до нього Москва втягнула Зовнішню Монголію. Друге поширення відбулося в 1972 р., коли до нього вступила кастрівська Куба. Тепер це московське економічне, а насправді, політичне твориво збільшилося ще В'єтнамом.

Втягнення до Комекону Монголії мало цілком інше значення, ніж втягнення туди Куби і В'єтнаму. Монголія, подібно як східньоевропейські московські сателіти, є на ділі географічним продовженням Совєтського Союзу. Також як і всі европейські комуністичні держави, Монголія находиться в засягу совєтської червоної армії — там стоять три совєтські дивізії.

Найзамітнішою обставиною прийняття Монголії в члени Комекону в 1962 році було те, що саме того року Москва перебрала повну контролю над нею, як наслідок погіршення відносин між Совєтським Союзом і комуністичним Китаєм. Насправді, властивою датою розриву співпраці Москви з Пекіном був 1958 рік. Перший відкритий конфлікт почався в 1960 році, коли Москва відкликала, а чи китайці прогнали, совєтських техніків. В роках 1960-1962 Москва перемінилася із офіційного союзника Китаю на конкурента за впливи і володіння в Азії. В 1962 р. Монголія стала таким самим творивом, а властиво, власністю Московії, як ними є всі комуністичні держави-сателіти з того часу, як їх захопила червона армія в 1945 році.

Куба була першою заморською країною, що в 1972 р. стала членом совєтської економічної імперії, а також першою державою, що приєдналася до неї добровільно, бо вона не була в засягу червоної армії. Куба приєдналася до Комекону частинно з тієї причини, бо це є конечністю малих держав, які, перебуваючи в сусідстві великих потуг, мусять шукати приятельства і охорони у ривалізуючих потугах, що находяться далеко від них. Та найбільший вплив на такий крок Куби мало те, що в тому часі ЗСА економічно відплачувалися Кубі за націоналізацію американської власности після приходу там до влади Фіделя Кастра.

В 1962 році Америка здержала була всю економічну допомогу для Куби у формі закупу квоти цукру понад ринкову ціну та зарядила повне ембарґо-заборону продажу американських товарів Кубі. Кастро, не мавши іншого джерела економічної допомоги, звернувся до Москви і тому теж був прийнятий в члени Комекону.

Сама Куба ще не зробила Москву заморською імперією. Також і членство Куби в Комеконі не є певним. Східня Німеччина і Чехо-Словаччина, подібно як і Монголія, є поневолені Московією і вони не можуть виступити з Комекону так довго, як совєтські війська контролюють центральну Евразію. Натомість Куба, яка не є контрольована червоною армією, може вийти з нього кожного часу, якщо вона забажає повернутися до приятельських відносин з Америкою.

Сучасне економічне положення В'єтнаму є цілком подібним до положення Куби в 1962 році. В'єтнам посварився зі своїм великим сусідом, Комуністичним Китаєм. В'єтнамці стали дуже погано трактувати в себе китайську національну меншість і натворили стільки неприємностей для Китаю, що Пекін зробив з В'єтнамом те саме, що Америка з Кубою в 1962 році, — припинив всю допомогу і торгівлю.

Теоретично, В'єтнам міг був звернутися до Америки за економічною допомогою, якої він дуже потребує. Але це не було легким до переведення ані для Америки, ані для В'єтнаму. Як відомо, Ганой увесь час наполягає, що В'єтнам має одержати ,,повоєнну допомогу" — відшкодовання від Америки за воєнні знищення країни. Вашінґтон не хоче такого відшкодовання дати В'єтнамові тому, що Ганой не додержав паризької умови, що не буде силою завойовувати Південний В'єтнам. Отже, подібно як Куба, він звернувся до конкурента свого великого сусіда, Китаю, яким є Совєтський Союз.

Прийняття до Комекону спершу Куби, а тепер В'єтнаму, зробило Московію заморською імперією, хоч вона, ця імперія, є хитка й слаба. В'єтнам може, подібно як Куба, кожного часу виступити з Комекону. До того В'єтнам буде для Московії, економічним тягарем, як ним є Куба. І мавши В'єтнам за свого політичного ,,підопічного", Москва ще більше погіршить свої відносини з Китаєм, як свого часу Куба була попсувала відносини Москви з Вашінґтоном, і дасть Пекінові та Вашінґтонові ще одну причину до обопільного наближення.

Західні політичні коментатори твердять, що Москва платитиме високу ціну за люксус бути заморською імперією, до складу якої входять Куба і В'єтнам. Одного дня, пишуть ті коментатори, хтось у Москві поставить собі питання, чи престиж бути заморською імперією вартує тієї високої ціни, яку платить Совєтський Союз, або як каже наша народна приповідка: чи оплатиться Москві в цьому випадку, шкіра за виправу?

Д-р Любомир Кузьмак

ЩОБ НЕ ПОШИРЮВАЛОСЬ БАЛАМУТСТВО

(ПРО З'ЇЗД УЛТПА)

У ,,Свободі'' з 12-13-го липня ц. р. був надрукований репортаж пані Галини Мухини про з'їзд Українського Лікарського Товариства Північної Америки (УЛТПА) у Вінніпеґу в днях від 30 червня до 4-го липня ц. р. Як один із учасників і доповідачів цього з'їзду, я хотів би зробити декілька суттєвих зауваг до репортажу пані Г. Мухини.

Перш за все, сама пані Мухина зазначила, що репортаж мав бути не відносно фахової сторінки з'їзду, бо вона не лікар-фахівець, а в насвітленні його значення для української спільноти загалом. Іншими словами, вона не мала писати про поодинокі доповіді, чи доповідачів, але зосередитися над з'їздом як цілістю і оцінити його як вклад наукового і суспільного характеру в цілість українського життя в діяспорі, підчеркуючи його позитивну, чи неґативну сторінки.

Тим часом, пані Мухина саме сконцентрувалася на медично-фаховій сторінці з'їзду, не мавши для цього ні відповідної професійної підготови, ні не розуміючи основних заложень наукових доповідей.

З'їзди УЛТПА це не тільки товариські зустрічі зі суспільною тематикою, але з'їзди всіх лікарських спеціялізацій, на яких учасники, відповідно до своєї галузі знання, виголошують професійні доповіді.

Мені тяжко зрозуміти зауваґу пані Мухини про те, що Американська Медична Асоціяція (АМА) акредитувала УЛТПА. Пані Мухина пише дослівно таке: ,,...щоб УЛТПА було прийняте до АМА, треба було, як мене інформували, вісім років наполегливих старань. А у Канаді? Голова Канадської Медичної Асоціяції, виступаючи на з'їзді лікарів, без ніяких заходів з боку відділу, сам закликав відділ вступити в члени Асоціяції. Перш за все, така фраза доказує, що пані Мухина зовсім необізнайомлена з цілістю справи і її не розуміє. Такі організації як АМА, чи КМА, кермуються правилами, про які пані Мухина не знає. Гарний жест голови КМА перш за все не був спрямований до вінніпезького відділу, але до цілого УЛТПА і головно тому, що УЛТПА було вже акредитоване АМА і перейшло цілий процес перевірки.

Такі великі і відповідальні організації як АМА і КМА не принимають кожну групу, яка бажала б стати їх членом. Вісім років зусилля УЛТПА тільки доказали, що стандарти Американської Асоціяції високі і що УЛТПА своїми кваліфікаціями і професійністю дорівняли тим вимогам. Це досягнення для нас, північно-американських лікарів, а не причина для необоснованої критики. Для інформації хочу тільки підкреслити, що дуже мале число ,,меншостевих'' лікарських товариств було прийняте до АМА. Я вважаю, що це професійне досягнення УЛТПА має значення для нашої спільноти. І тут не важне, чи поодинокий лікар опанував свою українську термінологію, чи ні. Американських лікарів чужинного походження ніколи ніхто не осуджував за їхню погану англійську мову. Їх оцінюють відповідно до рівня їх професійности.

Мене заскочила думка пані Мухини відносно мови на з'їзді. З'їзд український, то й розговірна мова має бути українська. Правда, лікарі не є спеціялістами мови, але в умовах бездержавности і розсіяння тоді, коли українська фахово-професійна термінологія недомагає, треба завжди вложити багато труду і зусилля, щоб фахову доповідь виголосити українською мовою. Тим більше, що в багатьох випадках треба довго шукати, щоб знайти українське слово, яке було б еквівалентом чужого терміну. Мені здається, що за виголошення лікарської доповіді українською мовою, хоч і не досконалою, даному лікареві належиться признання, а не неґативна і по собі шкідлива критика. Навіть людина, яка добре володіє українською мовою, зустрінеться з труднощами, пишучи репортаж до українського часопису. Тільки професійний журналіст може це зробити фахово.

Я мав нагоду зустрічатися з українськими лікарями на терені шпиталів в Канаді (не у Вінніпеґу). Вони чудово володіють українською мовою, але тільки тоді, коли в їх присутності немає англомовного шпитального персоналу. В іншому випадку вони переходять таки зразу на англійську мову. Чому? Адже в Канаді немає шовінізму!

Я мушу видати неґативну оцінку відносно однієї зауваги пані Мухини, до якої вона не мала об'єктивних кваліфікацій. Вона пише: ,,Канадські лікарі українці, істоти доземні, невід'ємна частка суспільства. Американці замкнені в своїй вежі зі слонової кістки, відірвані від реального життя''. Передусім, ми теж є українцями, що живуть в Америці, і ми живо інтересуємося нашої українською суспільною тематикою. Чому в авторки тільки нехіті? Як можна так, з легкої руки, оцінювати українських лікарів з Америки тоді, як їх достаточно не знається? Таку оцінку може дати тільки українська громада в Америці.

Мені тут пригадується завиєне наставлення мешканців Східньої Европи до кожного ,,американця'', коли він тільки там з'явиться. Злосливі коментарі, ущіпливі зауваги тощо. Зауваги пані Мухини можна тільки порівняти до цього ,,об'єктивного'' ставлення до американців на Сході.

Накінець пані Мухина застерігає, що в жадній доповіді на цілому з'їзді не була піднесена справа знущання над політичними в'язнями в ,,психушках'' у СССР. Це правда. Але чому пані Мухина не згадала у своєму репортажі про те, що на з'їзді схвалено петицію в обороні політичних в'язнів, яку розішлеться до всіх відповідних властей в ЗСА, Канаді і СССР. Вона не згадала теж, що покликано до життя постійний комітет допомоги політичним в'язням. Чи пані Мухина тільки тому про це не згадала, що ініціяторами цієї думки були саме лікарі ,,з Америки''?

З НАШИХ БУДНІВ

СПРАВИ МУЗЕЙНІ

Скажу вам щиру правду, що доброго друга Олексу я майже не впізнав на клаптику України в Америці! Так чоловік змінився! Так відстав від культурного життя! До чарки і не загляне, від покеристів просто тікає, а на дівчат на пляжі дозволено йому подивитись виключно крізь чорні окуляри!

— Це рідна жінка так його скарала, — поінформували мене наші спільні приятелі. — За те, кажуть, що не попав до Українського Музею в Ню Йорку і не заніс туди зразків народного мистецтва особливої, сказати б, вартости. За те жінка видала щось в роді Емського указу й заборонила чоловікові користати з принад вакаційного дозвілля...

І розповіли мені, як це сталося... Коротко перед вакаціями друг Олекса вибрався до Ню Йорку в справах організаційних, а крім цього, дістав від жінки навантаження музеєзнавчого порядку: просила його дружина відвідати Український Музей при 2-ій Евеню, особисто зустрітись з його директоркою, п-і Марійкою Шуст, та показати їй зразки народних вишивок з її власної, жінчиної, збірки, — як кажуть знавці, майже такої цінної, як приватна колекція д-ра К. Рогозинського, видатного нашого лікаря-мистецтволюбця. Вона, дружина Олексова, цікава була знати, як пані директорка цю її збірочку склясифікує.

І все відбувалося б гаразд і в порядку, якби друг Олекса, шукаючи дороги до Музею, не взяв був фальшивого, як кажуть автомобілісти, ,,екзиту''. Найпростіша річ було зайти туди від 14-ої вулиці: не пройшовши і півтора бльоку — ти на місці. Алеж якась мара повела нашого друга окружною дорогою: спершу 7-ою вулицею, а там уже по Другій Евеню. А кожному патріотові відомо, що цей саме відтинок просто наїжений такими перешкодами, як національні бари, чи так звані ,,політичні перелази''. Порахуйте лише на пальцях, скільки там є тих бастіонів: в Українському Спортовому Клюбі — є, в Домі Визвольного Фронту — є, в Українському Народному Домі є,ніроку, аж два такі ,,перелази'', та й в ресторані ,,Орхідеї'' можна спрагнену душу закропити, за новим, і за старим календарем...

В цьому місці слід підкреслити, що друг Олекса не погордив жадним з ,,перелазів'' і в кожному затримався на часочок, аж десь, на котромусь етапі своєї музеєзнавчої мандрівки, загубив пакетик із зразками вишивок з жінчиної колекції! А тепер мучиться і страждає за те на клаптику України в Америці...

Ікер

Найвищий суд Російської СФСР відкинув апеляцію Орлова

Москва. — Ройтер інформує, що найвищий суд Російської СФСР відкинув у вівторок, 18-го липня ц. р., апеляцію проф. Юрія Орлова, основника Московської громадської Групи нагляду за виконанням Гельсінкської угоди в Совєтському Союзі, якого недавно засуджено на 7 років тяжких робіт в концтаборах і 5 років заслання у віддалених районах СССР за антисовєтську аґітацію і пропаґанду. Дружина Орлова Ірина заявила кореспондентам, що суд прийняв тільки до відома і підтвердив засуд, не зробивши жадних змін.

Більше як 20 членів Гельсінкських Груп в СССР перебувають тепере у в'язницях, концтаборах, або психіятричних заведеннях, керованих КҐБ. Останньо до цієї двадцятки совєтські суди додали ще Анатолія Щаранського, засудженого на 13 років ув'язнення, Александра Ґінсбурґа з вироком 8 років тяжких робіт, і Вікtораса Петкуса, якого покарали 10 роками в'язниці і 5 роками заслання.

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редаґує інж. Лев Яцкевич

ІСТОРІЯ МОРОЗИВА

В Америці морозиво дуже популярне та, купуючи його в харчових крамницях в ціні 1-2 дол. за півгальона, приймаємо це, як річ самозрозумілу, не думаючи про довший шлях, яким воно пройшло, заки осягнуло свою сьогоднішню форму, якість, популярність та винятково низьку ціну.

Римський цісар Нерон, знаний із своїх акстраваганцій, тримав на своїм дворі чоту бігунів, єдиним завданням яких були збирання в горах снігу та його спішне доставлення до Неронової кухні, в якій його заправляли овочевими соками та медом і подавали до столу в часі бенкетів.

Цей ,,овочевий сніг'' втішався великою популярністю протягом кількох сторіч по його смерти, головно між багатою італійською аристократією, що могла дозволити собі заплатити за одну порцію тієї холодної лакоминки рівновартістю 10 американських передвоєнних долярів.

Коли у 13-ім столітті, по кількох роках відсутности вернув з Китаю до Венеції Марко Поло, він привіз зі собою, крім зразків паперу та моделі вогняної ракети, рецепту та ,,морожене молоко'', що в короткім часі стало дуже популярне в цілій Італії Середньовічні цукорники виробляли його масово в олов'яних (п'ютерних посудинах, занурених в суміші снігу, льоду та салітри.

Але на справжнє морожене світ мусів чекати ще 5 сторіч. Винайшов його італієць Гортіні в половині 18-го століття, тримаючи проте формулу на його виріб у великій таємниці. Він впровадив його на двір англійського та французького королів, вважаючи, що ця морожена лакоминка гідна тільки королівського піднебіння й, очевидно, його найближчого оточення. Але по якомусь часі його рецепта стала загально відомою й морозиво почали виробляти масово.

В 1776 р., цебто, 10 літ перед проголошенням незалежности ЗСА, цілий ряд харчових підприємств спеціялізувався виробництві морозива на терені Північної Америки, на чолі з Филипом Ленці, що, до речі, перший почав реклямувати його продаж в ,,Ню Йорк Газетт'' та в тижневику ,,Меркюрі''. В книжці довжників одного нюйоркського ,,кейтерера'' зустрічаємо прізвище першого президента Америки, Джорджа Вашінгтона, що протягом одного літа 1790-го року витрачав на закуп морозива 200 дол. Але, відай, ціна морозива була для нього в тому часі зависока, бо він купив цілу інсталяцію для його виробу, включно з двома олов'яними збірниками, що найшлися на інвентарнім списку його спадщини в Мавнт Вернон.

Тома Джефферсон, який, як відомо, був в 18-му столітті американським амбасадором на дворі французького короля Люї ХУІ, привіз із Франції пробку ванілі та рецепту на ванілеве морозиво. Але морозиво розреклямувала американській верхівці дружина американського президента Даллі Медісон. Між іншим, в часі 2-го інавґураційного бенкету по виборі її чоловіка на президента, подавали до обіду, на десерт, трускавкове морозиво.

Зворотною точкою у виробництві морозива був винахід заморозника з обертальними лопаттями (1786). Цей винахід здешевив його виробництво, знизив ціну та спопуляризував його в усіх стейтах Америки. Морозиво почали виробляти у великих кількостях для розпродажу в харчових крамницях і ресторанах, додаючи до нього овочі, ягоди та горіхи. В 1846 р. Ненсі Джаксон, мешканка стейту Ню Джерзі, опатентувала першу ручну машину до виробу морозива, устатковану малою корбою. Цей винахід став сенсацією дня і причинився у великій мірі до поширення його популярности й виробництва у цілому світі.

5 років пізніше балтиморський молочар Яків Фаселл відкрив в Пеннсильвенії першу фабрику морозива, в якій використовував надвишку солодкої сметани з своєї молочарні в Балтиморі. Морозиво з содовою водою винайшов випадково Роберт Грін в 1874 р. в часі святкування 50-річчя Інституту Франкліна у Філядельфії, де він продавав содову воду зі сметанкою та сиропом. Коли забракло йому сметани, він почав вживати замість неї морозиво, що здобуло собі в тій формі від того часу великий попит і популярність.

Історики мають розбіжні думки відносно часу та місця винаходу т. зв. ,,Санді''. Одна версія твердить, що ця подія скоїлась в 1890-их роках в містечку Евенстон коло Чікаґо, в якому міська управа заборонила продавати морозиво з содовою водою. Продавці, щоб обійти цю заборону, почали продавати морозиво з чоколядовим сиропом, а що цю продаж вони почали в неділю, тому назвали його популярно ,,Санді''.

Морожене в стіжкових трубках почали продавати перший раз на Світовій Виставці в Сент Люї в 1904 р. Тому, що продавцям забракло тарілок для продажу морозива, вони скручували плоскі вафлі у формі трубки й наповняли їх морозивом. Ескімосинів пай винайдено в 1921 р., продаж в возах ,,Доброго Гумору'' в 1922 р., а м'яке морозиво, т. зв. ,,кастард'', в 1939 р.

Африканці також уже мають досить совєтсько-кубинської ,,гостини''

Хартум, Судан. — Промовляючи в середу, 19-го липня, на нарадах Організації Африканської Єдности, Олусеґун Обасанджо, лідер Ніґерії, заявив, що хоча деякі африканські держави запросили совєтів і кубинців ,,допомогти їм проти залишків імперіялізму", то закликав Москву і Гавану ,,не протягати своєї гостини в Африці", щоб вони не перетворилися у ,,нових імперіялістів". Зазначуючи, що він не критикує факту, що Москва і Гавана прислали своїх дорадників і вояків, Обасанджо підкреслив, що ,,Африка не збирається заміняти один імперіялізм іншим."

Коментатори вказують, що виступ лідера Ніґерії, найсильнішої і найчисленнішої щодо населення африканської країни, підтверджує, що та держава належить до невтрального табору, а не до прокомуністичного, як Анголя, Етіопія Альжирія та Лівія. Як відомо, в згаданих країнах перебуває біля 40,000 кубинських вояків і велика кількість совєтських ,,дорадників".

УСПІХИ НАШОЇ МОЛОДІ

МОТРЯ УКРАЇНСЬКА — ПЕРША УЧЕННИЦЯ У САМІТІ

Як кожного року так і цього, багато наших дітей кінчає середні школи і записується в ряди найкращих першунів своїх шкіл, здобуваючи непересічні осяги, нагороди та стипендії на студії у вищих школах і цим самим приносять славу не лише своєму імені, а цілій українській громаді.

Такою ученицею стала Мотря Орися Українська, дочка Марії і Юрія Українських з Нюарку записуючись в історію не лише своєї школи Оук Нол у Саміті як рівнож в Стейті Ню Джерзі та ЗСА, вписуючи своє ім'я в книзі „Нейшонал Реджістер оф Комендет Сколярс" як одна із півфіналістюк.

Мотря Орися Українська

Надзвичайно приємно було почути слова директорки школи, яка вручаючи диплом Мотрі, „валедікторіян" кляси, сказала: „Це перший раз в історії нашої школи, що хтонебудь добився таких непересічних успіхів, одержав стільки нагород, та приніс стільки слави своїй школі на протязі чотирьох років." Бо справді Мотря від самого початку і на протязі чотирьох років була завжди першою в класі одержуючи понад двадцять різних нагород, виконуючи різні функції та заступала свою школу два роки в Ню Джерзі Консорціюм оф Скулс.

До її успіхів треба зарахувати: Бауш енд Льомб Онорарі Саєнс Аворд, будучи найкращою ученицею на протязі чотирьох років, Ню Джерзі Тічерс Физікс Аворд, за найкращу ученицю у фізиці, Нешонал Онор Сосаєті, Нешонал Меріт Сколяршіп, НІДТ Комендейшен, Мюзік Аворд, Драма Кляб Аворд та багато інших плякатів та медаль.

Мотря у винагороду за свою наполегливу працю одержала п'ять різних стипендій, а саме: Нешонал Меріт Сколяршіп, Онорарі Ню Джерзі Стейт Сколяршіп, Чубб Сколяршіп, Джон Гопкінс Сколяршіп, стипендію університету Ейл, на якому Мотря буде продовжувати дальше свої студії протягом чотирьох років.

Мотря була активною не лише у школі. Вона знаходила і час на провадження пластового гуртка „Бджілки", брала участь у таборах, Святах Весни та Орликіядах будучи два роки запорядком заступницею Гетьманшої, покінчила Школу Булавних здобуваючи друге місце, а тепер перейшла до УСПластунок. Належить до Українського Музичного Інституту Америки, а тамтого року покінчила Школу Українознавства здаючи матуру. на визначно та одержала нагороду УНСоюзу.

Мотря має рівнож її два брати Орест і Маркіян є членами 133-го Відділу УНСоюзу в Нюарку.

Н.Н.

ВІДЗНАЧЕННЯ СТУДЕНТА АКАДЕМІЇ СВ. ЮРА

Студент Академії св. Юра, Іван Лещук, син Григорія та Галини Лещуків, це один із 60-ох студентів із Ню Йорку, що його Національна Фундація Наук вибрала на спеціальні математичні курси цього літа. Студентів обрано на підставі високих оцінок на іспитах „Коледж бордс". Метою курсів є розвинути здібності до математики й наук у студентів середніх шкіл. Цього літа курси відбудуться в Політехнічному Інституті в Ню Йорку і будуть мати як тему „Моделювання компютерів і відтворення фізичних і соціологічних систем".

Іван Лещук

По закінченні Академії на другий рік Іван плянує вступити до „Массачусетс Інститут Технології" („Ем Ай Ті") на студії інженерії.

АНДРІЙ СЛИЖ — СТУДЕНТ ДЕНТИСТИКИ

Андрій Слиж, син д-ра Романа і Ірини Слижів з Черші, Пенсильвенія, та кількакратний чемпіон плавацьких змагань на Союзівці, закінчив студії біології в Пенсильвенійському університеті у Філядельфії. На протязі трьохрічних студій одержав ступінь бакаляра „з почестю" („кум ляуде") під час градуації, яка відбулася 22-го травня 1978 року. У вересні цього року Андрій продовжуватиме свої студії на Дентистичній Школі при цьому самому університеті.

Андрій Слиж

Під час минулих трьох років Андрій проявив активну діяльність у суспільному і спортовому житті університету та у військовій школі ROTC американської армії від якої отримав чотирирічну стипендію. Андрій був головою Української Студентської Громади при університеті та брав чотири курси української мови і літератури, які викладає пані д-р Наталія Пазуняк. Він також був головою переддентистичного товариства та капітаном і брамкарем вотерполо дружини. Вотер-поло дружина Пенсильвенійського університету належить до одної з найкращих дружин Америки, бо виграла 5-те місце під час Крайових AAU Вотер-поло змагань, які відбулися в листопаді 1977 року в Брови університеті в Провіденсі, Ровд Айленд. Минулої весни ця сама дружина стала чемпіоном Айві Ліг шкіл вотер-поло турніру. Під час річного бенкету вотер-поло дружини Андрій одержав нагороду „найбільш заслуженого гравця".

Андрій Слиж рівнож проявив значні успіхи у військовій школі ROTC. Він був провідником групи кадетів та членом стрілецьких дружин, рушниці і пістолі. За успіхи у стрілянні Андрій одержав нагороду „Expert Marksmanship". Як кадет Андрій брав кілька курсів з військової ділянки в додатку до багатьох курсів, які потрібні до градуації. Два роки тому Андрій одержав нагороду Товариства Військових Старшин за найвищі успіхи з військового знання. Цього літа Андрій відбуває 6-тижневий заавансований військовий табір у Форт Брег, Північна Кароляйна.

Андрій Слиж є активним членом УСВТ „Чорноморська Січ" та членом 214-го Відділу Українського Народного Союзу.

Н. Н.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

МАРІЯ БАНАХ І ДІЯНА ПОПОВИЧ - ВИЗНАЧНІ УЧЕНИЦІ

Кожного року, коли замикаються двері шкіл на літні вакації, коли випускники переходять до інших вищих шкіл, або після закінчення навчання починають працювати по своєму фаху, українська преса приносить згадки про успіхи української молоді. І читаючи ті згадки серце наповняється радістю і гордістю за її успіхи.

З приємністю треба відзначити, що українські учні здобувають собі признання і симпатії по таких школах не з причини свого національного, релігійного чи расового походження, але на підставі своїх успіхів в науці.

На передмісті Чікаго в Елмвуд Парку живе декілька українських родин і мала кількість дітей ходить до народної чи середньої шкіл того ж передмістя.

Цього року, 31-го травня відбулась урочистість прийняття визначних учнів середньої школи до Крайового Почесного Товариства. Українці могли похвалитися новими успіхами. Дві українки у найвищій клясі середньої школи — сумівка Марія Банах і пластунка Діяна Попович були прийняті до того престижевого Товариства.

Обидві вони свідомі українки, абсольвентки Школи Українознавства, члени УНСоюзу, часто забирають голос в школі в обороні доброго українського імени, поправляючи тенденційно — кривдячі українців — уступи в історії Східньої Европи. Обидві вони активні у своїх молодечих організаціях.

На тій імпрезі була ще й третя українка; так бодай виходить з прізвища — Олена Ткачук, президент Почесного Т-ва, яка мала вступну промову і була однією з тих, що вручали почесні грамоти.

Дороговкази цьогорічних урочистостей були: стипендії, провідництво, характер і праця для громади.

Заля школи була виповнена батьками, приятелями і знайомими, а сама урочистість була попереджена короткими промовами і рецитацією.

О. Го.

Новий Відділ Ліги Української Православної Молоді в Мейплвуді

У неділю 16-го квітня 1978-го року під час Служби Божої в церкві св. Вознесіння при 650-652 Ірвінгтон евеню в Мейплвуді, Н. Дж., новостворений там відділ Ліги Української Православної Молоді одержав офіційне затвердження і духове благословенство. При кінці Служби Божої о. Іван Наконечний, настоятель парафії і духовний опікун Ліги, з головою Української Православної Ліги доктором філософічних наук Еліс Сивулич і головою Ліги Української Православної Молоді панною Ларисою Пішко вручили новоствореному Відділові Молоді їхній офіційний статут, а о. Іван склав щирі побажання успіху і благословення. Присутніми при врученні статуту був також д-р С. Сивулич і молоді гості з сусідніх парафій Картерету і Кліфтону.

Отець Іван Наконечний є сином рожденних тут українців, до принадлежности яких він почувається, і працює для свого роду. Щоб побачити його працю, треба лише відвідати церкву св. Вознесіння і спостерігати дітвору, що виповняє церкву під час Служби Божої; така велика кількість дітвори і молоді на Службі Божій є само по собі незвичайною річчю у сьогоднішніх обставинах. Від найменшого до найбільшого кожен із них робить враження, що вони є добре виховані, вишколені й почуваються вдома. Таке саме явище можна спостерегти після закінчення Служби Божої. Молодь свобідно заходить до хати отця, неначе то була їхня власна хата і неначе вони всі є частиною його родини. Там же між ними є також і донечка отця і його дружини.

У такій атмосфері відбулося відзначення і офіційне прийняття гуртка життерадісної молоді у ряди Ліги Української Православної Молоді, що вже давно існувала і діяла під опікою о. Івана Наконечного. Отцеві Іванові останній Собор Української Православної Церкви в ЗСА, що відбувається кожних три роки і є найвищим органом Церкви, доручив відновити життя Ліги Української Православної Молоді в ЗСА, що була започаткована його попередником в 40-их роках бл. п. о. Володимиром Букатою, настоятелем тієї парафії.

У своїм зверненні, при кінці Служби Божої, не тільки до вірних парафії, що виповняли храм св. Вознесіння, але до всієї української спільноти о. Іван у двох мовах, українській і англійській, з'ясував нинішній стан українського суспільства, потреби і суть Ліги Української Православної Молоді. За його словами метою Ліги є гуртувати для української громади українських дітей. Ліга не конкурує і не конкуруватиме з ОДУМ-ом, Пластом, СУМА чи іншими молодечими організаціями чи установами. Вона лише доповнює їх і від них залежатиме.

І хоча є діти і молодь, які по-українському не говорять, але їм повинно бути місце в українській громаді. Отець Іван не входить у причини і не шукає оправдання, чому наші діти не говорять по-українському, він є лише свідком незаперечного факту і хоче в тім напрямку щось заподіяти. Крім свого власного в тому напрямі бажання, він також має доручення Собору Української Православної Церкви в ЗСА і від її первоієрарха Митрополита Мстислава пригорнути тих дітей і попровадити їх, щоб вони не пропали для українського суспільства. Він знає з досвіду, що коли людина має щире українське серце, то їй не запізно навчитися української мови навіть тоді, коли вона вже має 20 років. Прикладом цього може послужити українська мова отця Івана, він бо володіє нею зразково.

Неділю 16-го квітня 1978 року у парафії церкви св. Вознесіння у Мейплвуді, Н. Дж., присвячено кільком подіям громади. В той день, крім офіційного оформлення Відділу Ліги Української Православної Молоді, парафія теж поминала спільним сніданком бл. п. Митрополита Іоана, що колись працював для тієї парафії, о. Володимира Букату, що започаткував ідею створення Ліги в 40-их роках і всіх отців настоятелів парафії, що служили їм протягом їхнього 60-літнього існування і відійшли від них у вічність. З того часу у парафії, яка тепер обходить 60-річчя, зайшло багато змін.

Під час поминального сніданку громада мала нагоду зустрітися з п-ом Сивуличем і панною Ларисою Пішко та послухати їхнього слова. Подружжя Сивуличі займають високі становища в американському суспільстві й в українських установах. Пан Сивулич є директором у Алентави коледжі, а пані Сивулич є заступником директора в Йорк коледжі, Пенсильванія. У 1977-му році пані Сивулич кандидувала на представника до Конгресу ЗСА, при чому недобір у голосах був дуже малий. Панство Сивуличі походять з українського роду, давно поселених тут українців. Вони почуваються українцями і працюють для української справи в міру своїх можливостей і вміння.

І хоча вони говорили по-англійському, але зміст їхньої мови був переповнений українською суттю. Об'єднуючою силою для них є суть самої назви Ліги, а що саме вона українська, православна що вона бажає допомогти народові, з якого вийшли і який тепер під совєтською кормигою.

Головою новоствореного Відділу є панна Лариса Гусак, вихованка пластової станиці в Нюарку. Вона, так як і її батько, Леонід Гусак, голова парафіяльного уряду, говорить гладко обома мовами, українською й англійською.

Микола Панченко

Радісна подія

В Школі Українознавства та релігії при православній парафії Св. Покрови в Філядельфії 10-го червня відбувся випуск 11-ої кл.-абсольвентів цієї школи. Десять юнаків та юначок отримали середню освіту з українознавства та релігії. Час їхній не змарновано, а навпаки — вони одержали основи для дальшої самостійної праці над собою, над книжкою, як також на вищих курсах українознавства. Це підкреслили в своїх виступах усі абсольвенти: Н. Гурська, А. Демчук, С. Дробот, Х. Квітка, Ю. Миколайчук, Л. Рудий, Л. Савчук, Г. Стефурак, О. Рипуненко (І. Нессен, була відсутня на випускному акті).

Ця небуденна урочистість розпочалась о год. 5:30 вечора молебнем, що його відслужив протоієрей Михайло Борисенко — настоятель парафії в присутності декана Філядельфійської округи о. Степана Біляка. Співав велично хор батьків, учителів та учнів школи. Після молебня відбувся урочистий вхід абсольвентів зі своїми ескортами-товаришами до залі під звуки маршу у виконанні п. Г. Поритко.

Абсольвентів представила присутнім заступник директора школи Марія Євсевська. Директор школи о. Михайло Борисенко своїм змістовним і зворушливим словом привітав абсольвентів та всіх присутніх, опісля вручаючи абсольвентам свідоцтва. Далі, не менш зворушливим і повчальним словом привітав абсольвентів і побажав успіхів у дальших студіях на користь української громади й церкви, декан о. Степан Біляк та видав грошові нагороди-чеки від імени Українського Народного Союзу найкращим і прикладним учням, як у навчанні, так і в громадській роботі таким учням: Олі Трипупенко, Лесі Рудий, Наталі Гурський та Галі Стефурак.

Голова Батьківського Комітету В. Трипупенко привітав абсольвентів від імени всієї Громади та видав нагороду всім абсольвентам трьохтомний словник чужомовних слів авторства покійного проф. А. Орла.

Від імени Батьківського Комітету з привітанням і побажанням абсольвентам виступив А. Стефурак, висловивши подяку всім учителям і Парафіяльній Раді за обслугу та привітне й тепле приміщення, що сприяло нормальній і успішній шкільній праці.

Учні молодших кляс Оленка Рудий, Валя Заєць, Ліля Євтушенко, Люда Корсун та Наталя Суфлер тепло попрощали своїх старших друзів і побажали „щоб не забували матірньої мови, ані культури, ні пісень, щоб уміли боротися зі злом у світі: „Будьте мужні, працьовиті, чемні, чесні, гарно вмиті, як українцям слідно жити, для інших прикладом служити. Принагідно чуже вивчайте, свого ж ніколи не забувайте! Синами України будьте-українознавства не забувайте"! Присутні щедро нагородили гучними оплесками за повчальні слова.

Нарешті почались короткі, але змістовні виступи абсольвентів; кожен з них дякував всім учителям, батькам, Парафіяльній Раді, О. Борисенкові.

Від імени всіх абсольвентів Оля Трипупенко сказала: „Наше знання не залишиться тільки для нас самих, наша українська громада побачить у нас вартісних громадян і доручить нам згодом нові відповідальності". Свій виступ Оля закінчила віршем В. Сосюри „Любіть Україну!...

Змістове, зворушливе й повчальне слово виголосила керівник випускної кляси і викладач літератури Олена Підддшбна, зокрема наголошуючи, щоб ввійшовши в життя, пізнавати життя, людей, учитись, не цураючись української книжки — нашої скарбниці й свого українського роду.

У мистецькій частині цього свята взяли участь молодші кляси: А. і Ю. брат і сестра Поритки, добре проспівали дует „Берізонько" під акомпаньямент своєї матері Г. Поритко. Балет — Ліда Чаплинська, Л. Заєць, А. Поритко та балет сольо Рената Чаплинська „Ой, вишеньки" виконав хор учнів під креівництвом п. А. Лисенко, „Незабутній вальс" — дует, виконали сестри Оленка та Леся (абсольвентка) Рудий.

Дуже добре продеклямувала вірш М. Рильского учениця 6 кл. Л. Корсун. Накінець виступили тріо бандуристів: П. Гурська, І. Праско та Ковальчук.

Нарешті — бенкет-вечеря в заряді п-ні Сліпачук в складі матерів та з допомогою старших учнів розпочався бенкет о 8 год., після чого-забава під звуки оркестри „Струмочок"

О. П-на

Вшанування пам'яті О. Ольжича

У неділю, 2-го липня ц.р. у Лігайтоні, на Оселі ОДВУ ім. О. Ольжича, відбулася цікава і повчаюча імпреза, метою якої було вшанувати пам'ять О. Ольжича, закатованого в гітлерівському концентраційному таборі Саксенгавзен та основніше пізнати і проаналізувати світ його ідей.

Імпрезу попередила Служба Божа і панахида, що її відслужили українські католицький і православний священики. Вже попереднього дня, в суботу Б. Полянський улаштував виставку знимок із минулорічного посвячення пам'ятника О. Ольжичеві, а п. Жовнірчук з Філядельфії виставив свою збірку грошових знаків Української Народньої Республіки. В неділю увечері відбулося відкриття таборів дівочого і хлоп'ячого, що їх веде Український Золотий Хрест, а опісля ватра. Чимале присутніх численно зібраних учасників викликали два фільми з відкриття й посвячення пам'ятника, що їх висвітлено в неділю по полудні в обробці С. Цегельського і Б. Полянського. Але центральною точкою вшанування пам'яті великого поета і революціонера була доповідь про нього, що її виголосив ред. Я. Гайвас.

У своїй доповіді ред. Я. Гайвас не лише з'ясував погляди О. Ольжича на найбільше суттєві проблеми українського націоналізму і взагалі визвольної боротьби українського народу, але критично проаналізував їх і сконфронтував із сучасними світовими течіями та пов'язав із національно-визвольними рухами, які надають основний характер нашій добі.

Доповідач зупинився глибше над універсальним характером сучасного націоналізму, вказавши, що це не лише визвольна боротьба поневолених народів, це шлях нового життя і візії, в ім'я якої народи будують своє і загальне майбутнє. Кожен нарід, великий і малий, давній, тисячелітній і новопостаючий мають ті самі права і мусять мати ту саму шансу вносити свій вклад у розвиток цілого людського роду. Щоб дати той свій вклад, щоб направду розвинути всі свої спроможності і таланти, питомі тільки йому і які постали на протязі довгих століть і тисячеліть, нарід мусить бути вільний і незалежний, мусить направду бути собою і творити без наказів зі зовні, без накидання чужої думки і чужої волі. В нашій добі, коли націоналізм став універсальним і всеохоплюючим явищем, а навіть можна сказати законом і нормою, кожному народові є дана можливість осягнути своє місце серед інших вільних народів світу, а тим самим стати на правах рівним. Одначе, добитися цього можна тільки у власній державі. Інших можливостей немає.

Ілюструючи це цитатами і прикладами з писань і життя О. Ольжича, доповідач вказав, що О. Ольжич був не лише провідником одної ОУН, але справжнім речником свого покоління, ідеологом своєї доби і передвісником тих перемог національно-визвольних рухів, які на наших очах опановують світ. Повністю протилежних до них і головною перешкодою на шляху людського розвитку сьогодні є комунізм, головно в його російській, большевицькій формі і традиційний російський імперіялізм. Російський імперіялізм замикає імперіялістичну і колоніяльну епоху людської історії. Хоча він сьогодні фізично могутній, але його творчі сили вичерпані. Його динаміка — це динаміка армій знаменито узброєних і фізичної сили. Але це засуджене на швидку загибель, на багнетах бо довго всидіти не можна.

Власне в цьому пункті пізнання ідейного і ідеологічного світу вони стають для нас основним інструментом. Вони бо показують, як український визвольний рух випередив такі самі визвольні течії у світі, але одночасно дають нам у руки зброю, якій ні большевизм ні російський імперіялізм не можуть протиставитися з успіхом.

Багатства нових думок не можна представити в короткій дописі, але про їхню переконливість найкраще говорили повстання з місць слухачів і їхні довгі і гучні оплески. Більшість слухачів — це були мешканці недалеких околиць і деяких недалеких осередків, звичайні працівники, але їхні ентузіязм указував на те, що революційні ідеї сучасности промовляють до них і їх захоплюють.

Ми відчули О. Ольжича живим серед нас. Його ідеї показали нам, що діячі українського визвольного руху на чолі з О. Ольжичем направду йшли в першій лінії борців за новий кращий світ і його будівничих... А й сьогодні наші патріоти в Україні, на що ми маємо безчисленні докази, так само стоять в першій лінії визвольної боротьби свого народу і взагалі визвольної боротьби всіх народів світу- висловив опінію загалу слухачів один з представників Відділу ОДВУ в Аллентавні, Па.

С. Букшована

Амбасадори українського танцю у Тасманії

„Кубанські Козаки" виступають в Гобарт касино, Австралія

Тасманія — це одна з найкращих провінцій південної Австралії і втішається лагідним та поміркованим кліматом. Острів гористий, покритий вічнозеленим буйним лісом, береги вквітчані чистими золото-пісковими пляжами. Столичне місто Гобарт розташувалося в підніжжі високої гори Валінгтон і на обох берегах широкої ріки Дервент. Гобарт має найкращу пристань у світі — якій характеристична глибина і ширина ріки. Воно також славиться новим збудованим мостом „Тасман Бридж", його красною конструкцією і довжиною. А так само має вже і трагічну історію за собою. У 1975 р. пароплав ударив міст, завалив частину і сам потонув. Гобарт також славиться касином, яке є одним на всю Австралію. Тут щорічно приїжджають тисячі туристів, щоб подихати свіжим повітрям, відпочити від шуму і затруднення великих міст.

Наприкінці листопада в Гобарт приїхав із Европи Василь Коваленко з дружиною Лілі. Обквітчаний успіхом тисячних виступів танцю і пісні, обвіяний вітрами і запалений сонцем всіх материків, починаючи з Австралії, Европи, Америки й Азії. Кубанські Козаки під талановитим проводом Василя Коваленка завоювали собі і Україні признання на вічну славу. Вони дали посьогодні більше 10,000 виступів на сценах різних театрів, телебачення, радіо та кабаретів у найславніших центрах західнього світу.

Тепер черга прийшла на Гобарт. Тут „Кубанські Козаки" мають контракт на 8 місяців, дають концерт в касино кожного вечора, крім неділі.

Колись в сиву минувшину наші славні запорізькі козаки писали історію України зброєю, обороняючи Україну від ворогів, і записали себе в серцях і переказах ще на довгі сторіччя. Тепер нащадки запорожців, „Кубанські Козаки", несуть пісню волі й слави на світову арену і кладуть печать на серце „бусурманів" та полонять широкі маси глядачів західнього світу.

Гобарт касино оголошує: ... „кубан козакс — біт оф юкрейн"...

Виходить на сцену Василь в білому, як сніжинка, одностроі „Кубанських Козаків", усміхнений, поважний і впевнений. А далі він поніс мене на крилах пісні в Україну. Пісню про Кубань, степи і волю, і то в святій-вишневій українській мові. Всі закутки театру заповнилися тремтінням музики, шелестом степових трав, співом перепела, щебетанням соловейка, скиглінням чайки, все це зливалося в один унісон пісні волі України.

А Василь, плавно ступаючи з широкими жестами рук, чарував глядача і вів своїм ліричним голосом до престолу мистецтва живої пісні. Бож пісня-музика є найвище мистецтво, яке не намальоване, ні різьбите, а тільки може вилитися з душі, це найвищий дар Творця.

Танець з повільного ритму перейшов у шалене темпо. Василь і Лілі в білосніжних козачих строях наперемінку танцюючи поодинці, плели вінок грайливого сонишного сяйва на бризках водопаду. Кожен рух, усмішка, вимах рук, викидка ніг із досконалістю малювали живу картину танцю. Василь — це самородок, із динамікою і віртуозністю він виконує дуже складні сольові точки.

Треба звернути увагу, що дружина Василя, Лілі, хоч не є українка, зате талановита танцюристка з українським темпераментом і додає нового ритму і кольориту в танці. Лілі не тільки чудово опанувала український танець, але бездоганно розмовляє по-українському.

Найкращим їхнім критикою нехай будуть глядачі, які найбільше нагороджують їх оплесками і викликають на „біс" з-поміж усіх міжнародних артистів, що разом виступають в програмі, варто тому прийти і їх побачити.

Так само місцева преса, радіо і телебачення приділяють їм багато уваги.

Остап Віктор Бульба Шевченко

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність, в нашій громаді і вільному світі нового свідомого члена!

Одна „дипломатична місія"

(В сороковий день від смерти сл. п. проф. Оксани Голубінки-Ґенгало)

Оксану Голубінку я знав з Праги (ЧСР) ще з початків 30-их років. Вона студіювала на філософічному факультеті Карлового університету в Празі: була одною зі здібніших студентів. Постійно мала якусь стипендію, а „решту" грошей потрібну на життя та допомогу матері й братові, який студіював медицину, вона доробляла лекціями із кількох слов'янських мов та німецької, що її опанувала досконало.

Вона була дуже добрим „організатором" свого часу... Ми — студенти та друзі Оксани — дивувалися, що вона серед тієї всієї праці могла знайти ще так багато часу на працю в суспільно-політичному життю української громади. Оксана була активною, а то й душею в багатьох молодечих товариствах, як українських, так і міжнародних. Згадати б хоч за такі: СУПЕ (Союз Українських Пластунів Емігрантів), ЦеСУС (Центральний Союз Студентів) в якому з великим успіхом працювала у відділі міжнародних зв'язків; УАГ (Українська Академічна Громада), Українсько-Литовське Студентське Товариство, українська студентська танцювальна група д т.д.

Оксана, погідної вдачі, весела, товариська, при тому все зрівноважена, обмірковувала справи — які треба було вирішити — дуже ділово і з мудрістю. Оксана була гарна.

Думаю, в 1934 чи 1935 році ми, Оксана і я, були запрошені до литовської амбасади в Празі на святкове прийняття з нагоди річниці незалежности Литовської Держави. Оксана зраділа, отримавши це запрошення: вона любила великі товариські зустрічі, зокрема якщо такі відбувалися у світі культурному чи політичному. Вона сама організувала з рамени ЦеСУСа зустрічі із представниками іншонаціональних студентських союзів, і такі, звичайно, проходили з великим для нас успіхом. Вона вміла підготувати кожну таку зустріч — починаючи від вибору залі, декорації, теми промов та інформацій в різних мовах, та кінчаючи на мистецькій імпрезі й харчах — напитках.

На згадане прийняття до литовців ми йшли як представники ЦеСУСу. Ми мали певні завдання, які випливали з нашої участи, як вільний член, в CIE (французька назва — Корпорація Міжнародного Студентства), та в ISS (англійська назва — Міжнародна Студентська Поміч). Наші завдання були — пізнати та говорити, інформувати амбасадорів чи консулів, представників різних держав та міжнародної преси. На згаданому прийнятті був заступлений в комплеті увесь дипломатичний корпус в Празі.

В тому ділі незаступними помічниками були наші колеґи-литовці, а також сам амбасадор Туравскас зі своєю чарівною дружиною французького походження.

Амбасадор Туравскас сердечно привітав нас при вході до залі і вже тоді представив нас ближчому оточенню гостей.

Оксана дуже добро й свобідно почувалася в цьому товаристві. Була весела, товариська і біля неї постійно був гурт людей. Коли ж ідеться про „техніку" контакту з людьми зокрема тими, на яких нам залежало, то Оксана була майстром цієї штуки... Я думаю, що вона зробила більше знайомств на тому прийняті, ніж я... Молодець дівчина...

Раптом я втратив її з очей... Я думав, що Оксана загубилась у цій палаті, а вона була така простора, що можна було загубитися... Та за кілька хвилин появилася Оксана, вдоволена й усміхнена, перепросила товариство, в якому я знаходився, та потягнула мене за рукав і повела до іншої залі... Кількома словами вона поінформувала мене, що вже познайомилась з Кардиналом Праги, та запитала чи я маю листа... Вона представила мене чеському Кардиналові, а під час розмови з ним я передав йому листа від Митрополита Андрея Шептицького... (Цього листа нам вручено яку годину перед нашою візитою в амбасаді, з проханням „зручно" передати його Кардиналові). Думаю, що ми й цю місію виконали задовільно...

Ми таки „працювали" на тій імпрезі... Нам треба було віднайти бажаних нам осіб, познайомитись з ними, говорити з ними, „бавити" їх, та поінформувати про Визвольну справу... Нас засипували питаннями про наш Схід та Захід, а також про Підкарпатську Русь (тоді так називали Карпатську Україну), і — зрозуміло — про стан нашого студенства в Україні та у світі...

Крім цих усіх наших „функцій" ми були зобов'язані знайти час — на танці, вислухання сальонового концерту та кількакратні „візити" буфету (бо ми ж „голодні студенти"!...) з обов'язковими при цьому тостами.

Після офіційного прийняття, концерту й забави, коли вже всі „чужі" гості розійшлись — нас запросив пан Туравскас залишитися в них на деякий час... Це було дуже приємне „родинне" прийняття і навіть танці... Тоді було яких кільканадцять литовців і нас двоє — Оксана та я...

Кілька годин згодом — нас відвезено до наших мешкань...

Кость Мельник

Ще про збори Філядельфійського Відділу ТУІА

Припадково пропустив я у своєму дописі важний звіт під час Загальних Зборів Філядельфійського Відділу ТУІА, а саме звіт го..ови Стипендійної комісії при Товаристві, голови Комісії д-ра Олександра Білика. Він підкреслив, що Комісія, яка діє при Т-ві вже більше 20-ти років проробила велику корисну працю для добра студіюючої молоді, для добра української науки. За звітовий рік Стипендійна комісія уділила дві стипендії для студентів, а то стипендію у висоті 365 дол. для студента української мови і літератури при Пенсильвенійському університеті у Філядельфії та стипендію у висоті 360 дол. для студентки в Гарвардському Українському Університеті. Більші грошеві дотації признано для УВУ — 200 дол. УКУ — 100 дол. Видавничого Фонду при ТУІА — 750 дол., НТШ — 100 дол. УВАН — 100 дол. та для Українського Гарварду — 1250 дол. при чому цю останню дотацію вручив д-р О. Білик особисто представникові Українського Гарвардського Університету, присутнього на Зборах [illegible], екзекутивного заступника президента ФКУ; церемонія відбулася на Загальних Зборах у присутності голови Т-ва, інж. Е.Филиповича та інж. Володимира Винницького, члена Стипендійної комісії. Цею дотацією заокруглено дотеперішні дотації Т-ва для Українського Гарварду до суми 12 тисяч долярів!

інж. Михайло Караман

В УКРАЇНІ ВІДЗНАЧУЮТЬ 200-РІЧЧЯ Г. КВІТКИ-ОСНОВ'ЯНЕНКА

Відзначаючи 200-річчя з дня народження Григорія Квітки-Основ'яненка (1778 — 1843), першого видатного прозаїка нової української літератури у тому сторіччі, в Одеському театрі виставлено його комедію — „Шельменко-Денщик", характеристичну народним гумором і сатирою. В Українській Радянській Енциклопедії підкреслюють велику вартість Основ'яненка, пишучи, що він не тільки відограв визначну ролю у розвитку української літератури, але в...російсько-українських літературних взаєминах.

Знаменний доказ росту нашої фінансової сили

Підписання контракту. На фото (зліва): Б. Блюй — управитель, інж. В. Колодчин — голова будівельного комітету, дир. В. Гупалівський — голова Дирекції, Р. Климишин — будівничий, інж. Л. Липецький — заступник голови Дирекції.

Старий, але як все ще актуальний клич „Свій до свого", був тим рушієм і чинником безупинного росту Української Кредитової Кооперативи „Самопоміч" у Детройті, що від скромних початків довів до такого стану, що сьогодні об'єднуючи понад 4,000 членів розпоряджає капіталом, що досягає вже 13 мільйонів.

Протягом років початкове скупчення новоприбулих значно зменшилось. Потворилися нові, де побудовано нові церкви і фінансова обслуга цих осередків стала неуникнимою потребою. Початковою розв'язкою цієї проблеми було утворення двох філій на протилежних сторонах міста. Та все таки потреба відповідного центрального приміщення з бігом часу виявилось неминучою конечністю.

Підходячи до цієї справи дуже обережно, Дирекція Кредитівки виєднала наперед опінію Централі Кредитівок у Мічіґені щодо цього проєкту. Основуючись на об'єктивній і позитивній оцінці фахівців цієї установи, Дирекція постановила приступити до діла. Рішено будувати у місті Воррені, де стабільність скупчення української громади найбільше запевнена.

Виготовлений архітектом проєкт передбачає будинок з десяти приміщень, що дозволить на задовільну обслугу української громади в цьому місті і рівночасно служитиме централею для двох додаткових бюр. Будинок подуманий в цей спосіб, що можна буде до нього додати дальші приміщення на торговельні підприємства, так що перспектива заіснування українського банкового-торговельного центру стає надійною можливістю. Даючи ініціятиву для такого діла Кредитівка „Самопоміч" надіється, що українські підприємці зуміють використати цю нагоду.

Керуючись кличем згаданим на початку, Дирекція настоювала на тому, що українську установу повинен збудувати український будівничий. З великим вдоволенням треба ствердити, що справу будови перебрав Роман Климишин і тим самим намір Дирекції сповнився.

Володимир Баран

З діяльности ЛМК в Н. Й.

Англомовна бібліографія авторів Юрія Лібера і Анни Мостович „Рух спротиву в поневоленій Москвою Україні"

Літературно - Мистецький Клюб в Ню Йорку, в бажанні познайомити ширшу українську громаду з нововиданою в англійській мові книжкою в обороні переслідуваних в Україні за національні і людські права, приготовив вечір обоїх авторів цієї важливої публікації, що справді завершили велике діло для англомовного світу, склавши анотовану бібліографію у 245-сторінковій книжці — „Рух спротиву в УРСР — 1955-1975 рр." видання Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету. Вечір відбувся у п'ятницю, 31 березня ц.р.

Відкриваючи вечір, голова Клюбу інж. Тарас Грицай добрим словом згадав нагло померлих в останньому часі двох членів ЛМК, д-ра Миколу Вацика і д-ра Ярослава Гриневича, що активно працювали в Клюбі як доповідачі чи дискутанти.

На вечорі виступали — Юрій Лібер, Богдан Тарнавський та як модератор, д-р Адріян Сливоцький. Модератор вечора представив гостям автора Ю. Лібера, додаючи, що він студіював в Гарвардському опісля в Індіянському університетах, тепер викінчує докторську працю на Колюмбійському Університеті в Ню Йорку. Тема його докторської праці: „Українізація шкіл, урядів і усього державного апарату в Україні у 20-тих і 30-тих роках". Ще під час своїх студій в Гарварді умовився він із студенткою Анно Мостович опрацювати бібліографію самвидавних видань в Україні про рух спротиву московсько - большевицькому режимові 1955-1977 рр. І вони таку працю склали, що буде правдивим довідником для дослідників совєтського союзу під аспектами оборони релігійних та національно - вольностевих прав українського народу на території України. Закінчуючи своє вступне слово модератор вечора додав, що ця праця репрезентує молодих науковців із Гарвардського Наукового Центру.

З черги Богдан Тарнавський член УНІГУ, зупинився на представленні наукової праці в Гарварді, концентрації важливих дослідів та видавничої діяльности про деякі ділянки українистики, про наукові конференції і цінні справлювання неправдивих історичних заподань в книжкових виданнях і в теперішньому Совєтському Союзі, чи давніших російських виданнях, з яких такі фальшивки передруковують на інші мови, чи на них покликуються науковці чи дослідники. У дальшій своїй доповіді промовець згадав про запросини українських визначних, патріотів, що караються у сибірських лаґерях на наукову працю і виклади на Гарвардському університеті як, напр. Мороза чи інших, і як багато треба зусиль і клопотань, щоб таке запрошення вислати через державний департамент у Вашінґтоні, що теж має в тій справі слово.

Запрошений до слова співавтор цінної публікації Юрій Лібер коротко подав про свою працю у збиранні потрібних матеріялів, опісля про відповідну сеґреґацію та наукову оцінку, щоб можна було видати друком справжній науковий твір для користування ним наукового світу, при чому підніс великий вклад знання для появи цієї праці співавторки Анни Мостович з університету Індіяни.

Після перерви відбулась дискусія і запити. Інж. Оксана Щурова запитувала, що сталося з запрошенням на працю в Гарвардському університеті для Мороза та інших, пані Денис говорила про об'єктивність і правдиву науковість таких публікацій, д-р Марія Кобринська запитувала про джерела до тієї праці, був ще запит, чи є ще такі бібліографії опрацьовані іншими національностями в Совєтському Союзі, на те автор відповів, що таких, крім нашої публікації — немає.

Наприкінці вечора, модератор підкреслив, що створилися в Науковому Центрі у Гарварді великі для нас можливості наукової праці, але справді не вистачає грошей на видання таких публікацій, що готові до друку і мусять чекати з огляду на нестачу фондів, заклнкаючи українське громадянство не шкодувати своїх датків на правдиву науку, що робить нам добре ім'я в науковому світі.

Б.Б.

Мґр Ярослав Щербанюк переобраний на голову Відділу Т-ва за Патріярхальний Устрій в Ню Йорку

У неділю, 2-го квітня ц. р. відбулись Загальні Збори Товариства за Патріярхальний Устрій Помісної УКЦеркви Відділу в Ню Йорку. Наради відкрив уступаючий голова мґр Я. Щербанюк, привітавши присутнього на залі голову Крайової Управи, ред. Василя Качмара та всіх членів Т-ва. Наради почато молитвою. Зборами керувала президія у складі: д-р Василь Палідвор — голова, Ольга Соневицька — заступник і Ярослав Клим — секретар. Також покликано почесну президію в складі: В. Качмар, Й. Гірняк і Р. Осінчук.

Інж. Любомир Зєлик прочитав докладний протокол з попередніх Загальних Зборів Т-ва, пригадавши проблеми, які були темою дня в той час. Протокол прийнято без жадних змін.

Голова відділу Я. Щербанюк сказав загальний звіт. Спершу він нагадав дещо з минулого, як появився на волі Патріярх Йосиф і як формувався та постав мирянський рух. У дальшому подав працю, яку провела Управа Відділу за звітний час, себто за два роки і чотири місяці від останніх Загальних Зборів. Він підкреслив, що в тому часі до поважніших імпрез, які влаштував Відділ, була пресова конференція з нагоди 30-річчя ліквідації нашої Церкви в Україні, улаштував бенкет для Патріярха Йосифа, як був приїхав до ЗСА, у зв'язку з похоронами Митрополита Амврозія Сенишина і низку інших імпрез. Ярослав Пастушенко подав фінансовий звіт, включаючи переведені збіркові акції на Патріярший Фонд. У звітній частині також виступив маестро Йосиф Гірняк з рамени ради Мирян, як його голова. Додатково до звіту подав ще інформації д-р Роман Осінчук. Тому, що голова Контрольної комісії д-р Іван Козак із здоровельних причин не міг прибути на Збори звіт Контрольної комісії прочитала Александра Куницька, рівночасно подавши внесок на уділення абсолюторії уступаючій Управі.

У дискусії забирали слово: Ева Піддубчишин, Марія Клячко, Степан Гробельський, Оксана Щур, Христина Навроцька. Окремо зайняв слово голова Крайової Управи ред. василь Качмар, який підкреслив загрозливу ситуацію УКЦеркви, з якої то причини треба докласти більше наших зусиль і праці. Він вказав, що деякі питання піднесені в дискусії не мають властивого значення у світлі тієї загрози, в якій зараз находиться Українська Церква. На закінчення дискусії голова Я. Щербанюк дав вияснення на деякі заторкнені питання. Так само скарбник Я. Пастушенко подав відповіді на запитання до касового звіту. Загальні Збори одноголосно уділили абсолюторію уступаючій Управі.

Д-р Остап Баран, як голова Номінаційної комісії подав склад нової Управи. Крім цього з „фльору" вплинула друга листа, яку подав Ст. Щур, й у висліді голосування друга листа одержала подавляючу більшість голосів. Обрано нову Управу в наступному складі: мґр Ярослав Щербанюк — голова, Микола Галів, Ярослав Пастушенко, Аскольд Лозинський, Ярослав Клим Григорій Бакуненко і Григорій Яремчук — члени Управи. До Контрольної комісії увійшли: Любомир Зєлик, Александра Куницька і Зенон Машталір — члени, і Марія Курочка та Миролюб Лозинський — заступники. До Товариського суду ввійшли: д-р Василь Палідвор, д-р Остап Баран, мґр Я. Дацьків і Іван Дзядів. Рада Мирян: Любов Раковська, Ольга Соневицька і Юрій Костів.

Переобраний голова Я. Щербанюк подякував присутнім за довір'я, заявляючи, що постарається повести працю Т-ва якнайкраще. Після цього М. Галів зачитав проєкт резолюцій, які прийнято оплесками. Крім того, він запросив присутніх до участи у З'їзді Мирян, що відбудеться, 8-го квітня н. р. в Ню Йорку, в десятій годині ранку та порушив справу кольпортажу журналу „Патріярхат", просив, щоби зголосились члени з Ню Йорку до кольпортажі. Д-р Роман Осінчук, як голова Комісії Патріяршого Фонду подав загальну інформацію про цю комісію і закликав складати пожертви на Патріярший Фонд. Голова Я. Щербанюк подякував предсідникові за переведення зборів, а всім учасникам за участь. Збори закінчено молитвою.

М. Галів

З ЖИТТЯ СУМА В МІННЕАПОЛІСІ

Концерт танків і пісень

Це було 11-го червня ц. р., один з погідних днів, коли ще літо не взяло нас зовсім у свій ясир. Мав бути весняний концерт танців та пісень. Приєднано багато молоді, йшли проби за пробами. Ще далеко перед початком концерту збиралася громада, яка заповнювала залю Українсько - американського дому в Міннеаполісі. Зачали сходитись й учасники програми. Їх було коло шістдесятки: У дівчат — віночки, вишивки, зарум'янені личка; у хлопців більше бундючности і гордої усмішки.

Музичним керівником цього концерту був інж. Є. Карп'як; керівником танцювальних груп — мґр Леся Бел; інструктори: Ліда Іваськевич, Оксана Йовнан, Богдан Мандибур, Христина Підгайна, Павло Яблонський, Ігор Вдовичин. Музичний супровід — інж. Є. Карп'як; бубніст — Роман Никифорук і гармоніст емігрант з Івано-франківська. Хоча не українець, але в нього гарна літературна мова.

Група дівчат гарних і поставних вітає присутніх арканом У „Верховині" дівчата виявляють весняні настрої і мрії. Так злегонька, щоб за час майнути буревієм. У „Серпах" молоді дівчата це вже жінки, які наслідують працю у жнива.

Автор і режисер п-і О. Карп'як - Венцаль у танцювальній картині „Очерет" дає образок життя дівчат. Їх троє. Цікаві діялоги і добра мова. Це Ева Вакіряк, Дарія Гусак і Катя Яблонська.

„Крючок" у виконанні Андерсона і Наталки Крамарчук вийшов бадьоро. І ще два танці. За ними дівочий хор із акомпаньяментом Калини Крамарчук; співали: „Ой, дівчино, шумить гай", „Така її доля" і „Зірвалася хуртовина". Співали добре і їхні очі слідкували за ударами акомпаньяторки.

По перерві — кілька танців, що їх виконали різні щодо віку групи. Замітне добре опрацювання танців.

Відтак прийшла черга на дівочий хор Ю. СУМА, який добре виконав чотири пісні. Акомпаньятор І. Кушнір. Опісля виступили старші групи. Роман Ленчук виявив себе у танку „Гонта", ефектовно представили себе хлопці у козацькому турнірі на шаблі, а відтак неслась буйна коломийка, дещо з викрутасами і заля зашуміла бурними оплесками. Громада в переконанні, що це був чи не найкращий концерт цього року. Не поминути б п-і Бреславець, яка заповідала точки програми у двох мовах. За такий вдалий концерт належиться признання всім інструкторам, молоді і батькам.

Василь Пакулик

Зустріч з Леонідом Романюком

То було в неділю, 21-го травня ц. р., коли в Українському Інституті зійшлися приятелі - інженери та земляки - закарпатці, щоби в товариському гурті стрінути приятеля — відомого українського громадського й політичного діяча інж. Леоніда Романюка з приводу його 80-ліття та 50 років інженерства.

У цю визначну річницю Ювілята одні згадували Визвольну боротьбу за українську державність, а інші славили Ювілята за його працю на Карпатській Україні, де він кінчив свою кар'єру як посол до Сойму Карпатської України та як секретар президії Сойму.

Життя Ювілята припало на часи, коли по століттях страждання український нарід розпочав знову будувати своє державне життя. Ювілят взяв участь в українізації російської армії, починаючи з 1917 р., а як старшина славної третьої Залізної дивізії Армії УНР, пережив усю долю й недолю важкої боротьби, яка довела до польського табору інтернованих аж до кінця 1923 року.

Дальша дорога завела Ювілята до Української Політехніки в Подєбрадах, ЧСР, а по закінченні він використав свої здібності й знання на Срібній Землі, в Мукачеві, де в 1933 р. одружився з карпатською українкою, з котрою разом працював для культурно-національного відродження, присвятивши свої зусилля зокрема на господарському та політичному полях.

В наслідок мадярської окупації опинився з президентом Карпатської України о. д-ром Августином Волошином та проф. Августином Штефаном, головою Сойму Карпатської України, в Югославії, де пережив дальші прикрості еміґраційного життя.

Під час таборового перебування в Німеччині Ювілят виконував ділянку організаційного референта ЦПУЕ та виконував обов'язки директора середньої торговельної школи в Авґсбургу. В 1948-му році прибув до Америки, поселившись у Каліфорнії. Тут перейшов всі етапи фізичної праці, почавши роботами в системі Компані Сірс і Робак. Без уваги на те, він віддав свій вільний час для організування українського громадського життя. Важкі переживання спричинила несподівано нагла смерть дружини Ангели в році 1975, що їх пробував Ювілят заспокоїти дальшою творчою активністю серед української спільноти.

Приявних на дружній зустрічі привітав теплим словом Юліян Ревай, відзначивши заслуги Ювілята в багатьох ділянках в Карпатській Україні, зокрема під час своєї влади, коли виконував надзвичайно відповідальну ділянку постачання споживчими продуктами, як заступник міністра господарства в Хусті. Д-р Юрій Трухлий оживив спогади ілюстраціями молодшого покоління із Закарпаття. Інж. Юрій Гончаренко, голова ТУІА, привітав Ювілята від широкої громади інженерів, а інж. В. Сімянців та д-р М. Кушніренко передали привіт від подєбрадівців. Від Українських Ветеранів величали Ювілята пп. О. Черкасевич та Ю. Тамарський, а пані Д. Витанович переповіла оцінку кооперативної праці.

Письмові привітання надіслали: проф. А. Штефан, голова Сойму КУ; Українська Громада в Сан Дієго, Кал., Американські друзі з Кресцент Сіті, Кал., д-р В. Комаринський, голова КС.; д-р В. Шандор, уповноважений уряду КУ в Празі; пполк. М. Отрешко-Арський та полк. Д. Бакум, від Союзу Ветеранів Армії УНР та багато приятелів, що не могли прибути на цю зустріч.

Щоби підкреслити карпатський характер зустрічі Ювілята, І. Пуйо поділився своїми міркуваннями щодо публікації Гарвардського університету праці д-ра Роберта Маґочі.

На закінчення зустрічі Ювілят зворушливо подякував приявним за їхню участь та за теплі слова признання за працю, що він її виконував у трудних відносинах разом з десятками українських інженерів, що своєю козацькою кров'ю зросили невинну землю Карпатської України. Їхнє завзяття та жертвенна праця причинилася до продуктивного добра українського народу. Тому всі з приємністю згадують цей період свого трудолюбивого життя.

Зустріч, як відзнака пошани і вдячности українського суспільства кінчилася грімким „Многая Літа Леонідові", яке лунало бадьоро, мов заповіт дальшої праці Ювілята.

Гості залишилися ще далі при дружній гутірці за перекускою, пригадуючи юнацькі часи.

Ю. Мирчак

Вислід конкурсу „Хто ми і чиї ми діти"

ВЛАШТОВАНОГО ВИХОВНОЮ РЕФЕРЕНТУРОЮ ПРИ ГОЛОВНІЙ УПРАВІ СУА

(О.С.П.) — Жюрі конкурсу „Хто ми і чиї ми діти" в складі: Богдан Нижанківський — голова, і члени: Квітослава Іваницька, Ярема Козак, Тамара Куропась, сестра Миронія СПНДМ та Марта Савчук, переглянувши малюнки і прочитавши прозові та віршовані матеріяли, авторами яких є діти від 6 до 12 років життя, признало:

І. Перше місце з прози 10 — 12-літніх Маркові Якубовичеві за оповідання „Андрійкова пригода". Перше місце з прози 6 — 9-літніх Мартусі Подолюк за оповідання „Ціп". Крім того жюрі вирізнило: з-поміж 10 —12-літніх авторів — Галину Войтюк, Данусю Качмарик, Ірину Наугольник, Наталку Гевко; з-поміж 6 — 9-літніх авторів — Романа Крамарчука, Катрусю Леонард, Мотрю Мац, Надію Гевку, Людмилу Радзіюл та Лесю Заяць.

ІІ. З віршових матеріялів 10 — 12-літніх авторів жюрі признало: Перше місце Марті Р. Білик за вірш „Україна". З віршових матеріялів 6 — 9-літніх авторів жюрі признало: Перше місце Оксані Андрушків за

Пацлавській. Перше місце серед 6 — 9-літніх авторів Адріяні Слиж. Крім того жюрі вирізнило: з-поміж 10 — 12-літніх авторів — Івана Журківського, Христину Кордубу, Христину Амару, Павла Ванденгевела, Ліду Заревич, Дорис Савюк, Анну Марію Дідик, Юрка Гайдукевича, Катрусю Мотуз, Галину Ганущак, Ліду Гевку, Ліду Ружицьку, Лялю Кудрик, Ксеню Козак, Лесю Пясецьку; з-поміж 6 — 9-літніх авторів — Лісу Поліщук, Ерика Перела, Степана Цеплого, Марту Стефанюк, Ліду Цісарук, Ігоря Лиса, Ладу Гапій, Романа Подолюка, Михася Саранчу, Христю Ґерулу, Людмилу Радзіюл, Павла Стадника, Ярославу Микулу, Лесю Іваницьку і Марту Стефанюк.

вірш „Я українка". Крім того жюрі вирізнило: з-поміж 10 — 12-літніх авторів — Івася Семчука, Таню Микулу, Ренату Бейґер, Рожу Демчук; з-поміж 6 — 9-літніх авторів — Наталку Скорупу, Таню Овчаренко, Адріяну Ленґстон та Михася Радзіюла.

ІІІ. З малюнків жюрі признало: Перше місце серед 10 — 12-літніх авторів Дозі

ОЛЕНА ЗВИЧАЙНА та МИХАЙЛО МЛАКОВИЧ

ВОРОГ НАРОДУ

ПОВІСТЬ У ДВОХ ТОМАХ

Том перший: Проти Течії. Том другий: Плянета Рабів.
939 сторінок. Ціна 10.00 дол.

Замовляти: книгарський відділ при „Свободі", пересилаючи чек або поштовий переказ, долучуючи 75 центів на кошти пересилки.
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303

Ювілейний вечір присвячений Людмилі Сердюк

Трентон, Н. Дж. — У неділю, 11-го червня ц. р. у залі УПЦ св. Юрія Переможця у Ярдвіллі, Н. Дж., коло Трентону, відбувся небуденний ювілей, може перший того роду, в нашому місті. Саме заходами 11-го Відділу СУА ім. Княгині Ольги в Трентоні, в особливий спосіб, відзначено заслуги 27-літньої праці, членки того Відділу Людмили Сердюк.

На цьому ювілейному Вечорі, при співучасті членок 19-го Відділу СУА спільно вшановано, нашу дорогу Ювілятку з 80-им роком її життя, та наданням їй Почесного членства, 11-го Відділу Союзу Українок Америки в Трентоні. У вечорі брали участь, також члени ОМУС-у з Філядельфії, Ню Йорку і Трентону, вшановуючи Л. Сердюк, як відому артистку українських театрів. Брали участь також члени Сестрицтва при церкві св. Юрія Переможця і громада, членами якої є п-во Сердюки.

У зворушливій церемонії, голова Відділу СУА Оксана Микитин і колишня голова Оля Тритяк, впровадили нашу Ювілятку Л. Сердюк до залі, де вже зібрались всі присутні гості. О. Микитин голова 11-го Відділу СУА, представляючи, Ювілятку, передала мистецько виготовлену роботу І. Микитина, грамоту, в якій надано їй „Почесне членство" 11-го Відділу СУА в Трентоні. Передано їй теж квіти і дарунок, і відспівавши многоліття Ювілятці, П. О. Микитин відкрила цей небуденний вечір, привітала мужа Ювілятки сотника Василя Сердюка, сестру панімату Л. Фалько настоятеля церкви протоієрея М. Галету з паніматкою- союзянкою, Лідію Бурачинську — голову СФУЖО і почесну голову СУА Наталію Даниленко, голову Філядельфійської Окружної Ради СУА, пані делеґатки СУА з Філядельфії, голову ОМУС-у В. Шашаровського, всіх товаришів акторів і численних присутніх гостей.

По відкритті і представленні почесних гостей, голова О. Микитин, передала далі ведення програми вечора Людмилі Чайківській культурно-освітній референтці 43-го Відділу СУА з Філядельфії, яка провела незабутнім вечором, що відбувся у надзвичайно милій атмосфері.

У мистецькій програмі виступали члени ОМУС-у з Філядельфії, а саме: голова ОМУС-у В. Шашаровський, коротко накреслив, мистецький шлях Людмили Сердюк, почавши від праці, як артистки на сценах Українських театрів на рідних землях — еміграції — таборах і переселення до Америки, до якої прибула 1950 року і до нинішнього часу, бо все ще не зважаючи на свій вік виступає на сцені. Складаючи привіт від товаришів акторів, побажав, щоб ще дожила найменше 2,000-го року. Це присутні прийняли оплесками.

Дальшою мистецькою програмою проводив артист Євген Левицький. У програмі брали участь пані солістки: Марія Лисякова, Юлія Шашаровська, при фортепіяновому супроводі Л. Колтун. Виконали пісні, присвячені Ювілятці. Виступав також, співак Володимир Карпинич при супроводі своєї дружини Оленке.

Вершком програми був виступ самої Ювілятки — Людмили на сцені, яка відіграла разом з В. Шашаровським, фрагмент „Землі" Василя Стефаника. п. з. „Побожна". Свою ролю відіграла так, як колись у 30-их роках в Галичині — справжня артистка. На цьому закінчилась мистецька частина програми акторів.

Дальший провід перебрала Л. Чайківська. Вона попросила Богданну Осадцу до головної промови, в якій прелеґентка насвітлила дальший етап життя Ювілятки, а саме її праці, як союзянки і громадської діячки. По приїзді до Трентону 1951 року вона вступила до 11-го Відділу СУА ім. Княгині Ольги. І тут на громадській ниві й до сьогодні віддає свій труд, силу, і свої серце суспільній праці, де за ціль ставить собі, нести допомогу потребуючим братам і сестрам українцям, тут на поселенню, а головно „там" на Рідних Землях — жінкам політв'язням, які караються в тюрмах і психушках. Її праця у 11 Відділі СУА, як голови і як культурно-освітньої референтки, якою була майже 25 років, дала дуже багато корисного.

Ювілятка вміє передати своє мистецьке знання, організує „Гурток Аматорів" які відігравали різні сценки, а то й окремі п'єси, в яких сама грала ролі і підготовляла молодих виконавців. Не легко було загрівати молодь до мистецького слова, але пані Людмила мала спеціяльний дар — розбуджувати і розвивати мистецькі таланти у молоді, бо в неї самої горить полум'я любови до театру, до сцени. І так роками пані Сердюк вела провід майже на всіх імпрезах. Ювілятка також брала живу участь у кожній ділянці: їздила майже на всі Конвенції СУА, збори Окружної Ради, відкриття пам'ятника Лесі Українці в Клівленді, Українського Музею в Ню Йорку — це не в силі перелічити всього, де наша Ювілятка не брала б участи. І хоча ця важка праця, і зокрема з огляду на її вік, часом була пов'язана з невигодами, вона ніколи не нарікала, кажучи нам: „Пані, це ж наш святий обов'язок, ми мусимо суспільно працювати! Бо хто ж, як не ми?" При кінці своєї доповіді — прелеґентка склала від усіх союзянок щирий привіт дорогій Ювілятці, бажаючи, щоб Всевишній Господь обдарив її добрим здоров'ям, щоб ще могла в Союзі Українок співпрацювати довгі роки і тим причинитись до покращання долі українського народу. Опісля Мирослава Глущок, членка 19-го Відділу відрецитувала вірш Зої Когут „Заслуженій діячці".

Далі приступлено до привітів, а саме: від 9-го Відділу Молодого Союзу Українок голова Т. Веремієнко, Н. Гафткович і М. Глущок, як рівнож від Сестрицтва при церкві Св. Юрія Переможця голова Н. Фат і паніматка Галета, обдарили Ювілятку прекрасними квітами. П. Л. Чайківська прочитала багато листів-привітів. На закінчення програми, виступили студентки-пластунки з гуртка „Волошки", а саме: Марта Копаниця, Мирослава Струк, Катря Великорідько при супроводі гітар Віри Микитин і Лесі Веремієнко відспівали в'язанку пісень.

На цьому багата і добре підготована мистецька частина програми, закінчилася.

Л. Чайківська попросила о. протоієрея М. Галету до переведення молитви, перед перекускою, що її приготовили пані з 11-го Відділу СУА. Перед молитвою о. протоієрей М. Галета настоятель парафії св. Юрія Переможця промовив, підкреслюючи побожність і велику жертвенність подружжя Сердюків, які є його парафіянами, склав побажання, а присутні відспівали Многоліття. Потім він провів молитву. Гості забавлялись за перекускою і в дуже дружній веселій атмосфері продовжували святкування цього небуденного Ювілею. На закінчення святочного вечора, промовила зворушливо Ювілятка, дякуючи з глибини серця усім за виявлення стільки пошани для її скромної особи, заявляючи що це був найкращий „вечір у її довгому житті". Під враженнями, проведених кілька годин — присутні почали роз'їжджатися.

Богданна Осадца

UKRAINIANS IN PENNSYLVANIA

A CONTRIBUTION TO THE GROWTH OF THE COMMONWEALTH

Prise $6.00 (hardbound), $4.00 (softbound).
Postage and handling $0.75.
New Jersey residents add 5% sale tax.

SVOBODA BOOKSTORE

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

Український Гантер потверджує, що „люди минаються — життя продовжується"

Гантер, Н. Й. (НН) — До багатьох життьових істин, зокрема, коли мова про українське життя в цій вільній піонерській країні, та які мали своє виявлення і потвердження в цій гірській, ще якого чверть сторіччя навряд чи кому з українців відомій місцевості, долучилася в цьому літньому сезоні ще одна, цим разом часто повторювана в американському побуті фраза: люди минаються — життя продовжується.

Ця істина знайшла своє потвердження та виявлення зокрема під час відкриття цьогорічного літнього сезону на „Кобзярівці" в суботу, 1-го липня, полученого з відкриттям традиційної там мистецької виставки „трьох Козаків" — неперевершеного в багатьох відношеннях Едварда-ЕКА та його синів Юрія і Яреми. Ред. Іван Кедрин, відкриваючи тоді цю виставку, а з нею і сезон, говорив:

— 17 років тому в цій же залі оселі „Ксеня" Едвард Козак відкривав першу свою сезонову виставку в Гантері і в цьому йому сердечно допомагав основоположник „Українського Гантеру" та власник оселі Іван Володимир Кобзяр. За шість тижнів сповниться один рік часу з того трагічного дня, як недалечко своєї „Ксені" на битому шляху Іван Володимир Кобзяр згинув в автомобільній катастрофі. І вже тоді всі з тривогою думали: не стало Кобзяра, що ж станеться з „Кобзярівкою".

— Сьогодні — продовжував ред. Іван Кедрин — не можна б ситуації окреслити вірніше, як словами поета: „З журбою радість обнялась!" Кобзяра немає вже між живими, але є його „Кобзярівка". Це завдяки дружині Покійного, цій „малій, худощавій жінці" пані Олі, яка виконує невисловлену, але напевно всіми бажану місію, продовжуючи започаткований її покійним мужом „Український Гантер", в якому всі ми і всі, що до нас долучуються, почуваємося завжди як у себе вдома...

Було спонтанним і самозрозумілим та, без сумніву, найбільш щирим, як у відповідь на слова ред Кедрина всі встали та заспівали пані Олі традиційне і сердечне „Многая Літа!"

„Гантерська місія" пані Олі Кобзяр на тлі виставки „трьох Козаків" була темою, безпосередньою і посередньою, всіх інших виступів на цьому сезоново-мистецькому вечорі: ред. Уляни Старосольської, яка виконувала ролю майстра церемонії, ред. Івана Керницького-Ікера, деклямації маленької Яринки Ференцевич і, вкінці, самого ЕКА, цим разом без вусів, але в окулярах, що й було темою фейлетону Ікера.

Сентенцією інавгураційного вечора в Українському Гантері було: Немає Кобзяра, хай живе Кобзярівка!

Концерт ансамблів Осередку СУМ з Торонта, Канади в Чікаґо

Спонзор — Українська Щадничо-Позичкова Спілка „Певність" в Чікаґо

Четвертого березня ц.р., українська громада в Чікаґо, вітала ансамблі осередку СУМ з Торонто — Канада з Василем Кардашем — прекрасним організатором, вихователем української молоді, відомим дириґентом. Спонзор цього концерту — українська щадничо - позичкова спілка „Певність" у Чікаґо.

Концерт розпочався при переповненій залі школи Лайн Технікал, виступом чоловічого хору „Прометей", в якому співає понад 60 осіб і є багато молоді.

Співають „Отче наш", муз. Михайла Вербицького (ар. С. Людкевича), одного з перших українських композиторів на Галицькій Україні, духовних та світських хорів, а також першого композитора симфоній в сорокових роках минулого століття, коли у нас ще не було ні М. Лисенка, ні П. Ніщинського. Доречі, перший „Заповіт" до поезії Т. Шевченка написав теж М. Вербицький (1868 р.). Але так мало згадується тепер про його твори у виконанні хорових ансамблів. Далі хор „Прометей" виконав „Олаф Тригвазон", муз. Райсіґера (ар. В. Кардаша), невмирущу „Закувала та сива зозуля" муз. П. Ніщинського соліст В. Шевель. „Слава героям" В. Сметани. Різноманітну програму хору виконав дуже добре. Твори а-капеля прозвучали інтонаційно чисто, з прикритим культурним звуком, з доброю дикцією, контрастною динамікою. Саме тут можна було відчути, як контакт, так і велику працю дириґента з хором, а також слід відмітити виразний фортепіяновий супровід Наді Середи-Брехун.

Поява жіночого хору „Діброва" захопила нас чудовими сукнями, які своєю вишивкою нагадують нашу стародавню ношу. Хор проспівав кілька пісень сучасних українських композиторів. „Батьківщино кохана", муз. А. Пашкевича; „Україно кохана, у садах і курганах, я твоєю судьбою буду вік дорожить..." Були показані широкі динамічні можливості хору при добрій дикції. „Кличе спалена пісня", сл. Богачука, муз. Чинча (ар. В. Кардаша), соліст В. Шевель була відспівана дуже емоційно, зворушливо, „А мати ходить на курган", сл. Луценка, муз. Пашкевича — чудова пісня. „Марш юнак", муз. Мережина — прозвучав динамічно і виразно.

Треба признати, що як дириґент, так і хористи робили дуже велику працю. Якщо й були якісь „недотягнення" в окремих партіях хору, то це можливе з різних причин; таких як перевтома а також те, що більшої уваги повинно приділятись у вихованні культури мови при співі, культури звуку ще з українознавчих шкіл, де на жаль мало уваги приділяється лекціям співу. Бо саме українознавчі школи, як і молодечі хори повинні підготовляти молодь до церковних та світських хорів.

Вершиною зорового захоплення була поява на сцені оркестри „Батурин" (духові інструменти) у скл. понад 60 осіб, яка виконала 6 творів, добре інструментованих. Треба подивляти велику працю дириґента Василя Кардаша, як і посвяту учасників.

Другий відділ концерту розпочався виступом хору „Прометей", творами: „Гей браття опришки" Е. Козака та „Грай, бандуро, грай" муз. І. Шамо, які вийшли цікаво, на тлі розгорнутої динаміки.

Мішаний хор — прекрасний, вражає кількістю учасників, виступив в чудово опрацьованому одязі, захопив усіх присутніх. Хористи надзвичайно здисципліновані. Хор відспівав кілька пісень — „Богородице Діво", муз. Гнатишина, солістка С. Сахно, яка виконала цю пісню з глибоким ліричним забарвленням. „На камени ноги мию", ар. Кушніренка прозвучала добре.

Успішний концерт закінчився твором „Вставай, Україно", що його відспівав мішаний хор у супроводі оркестри.

Дивно мені, що концерт, який відбувся в березні, не мав творів до слів Т. Шевченка.

Осередок СУМ - Торонто провадить велику працю, окрема заслуга в цьому дириґента В. Кардаша, який віддає всі сили для виховання української молоді.

Від української щадничо-позичкової спілки „Певність" в Чікаґо, зі словами подяки, виступив президент д-р Юліян Куляс, який побажав ансамблям, дириґентові В. Кардашеві успіхів у дальшій творчій праці.

Х. Ковальська-Руцицька (дириґент)

КОЗАЦЬКОМУ РОДУ НЕМА ПЕРЕВОДУ

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

У теперішній організаційній кампанії Українського Народного Союзу окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСоюзі має вітальну вартість, як для самої молоді, так і для УНСоюзу та всієї нашої української громади на північно-американському континенті, для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї уваги і важливости, „Свобода" публікує в цій кампанії фотознімки новоприєднаних молодих членів УНСоюзу, якщо — очевидно — ці фотознімки нам надіслано.

Наталка і Роман Слободинські, діти Марії та Романа Слободинських, нові члени 489-го Відділу УНСоюзу в Ню Йорку.

Тарас Юрій Когут, новий член432-го Відділу УНСоюзу в Торонті, Онтаріо, Канада. Вписали Тараса Юрія в члени УНСоюзу, набуваючи для нього грамоту, дідусь і бабуся Юліян і Олександра Ямнюки.

Юрій Володимир Когут, новий член 432-го Відділу УНСоюзу в Торонті, Онтаріо, Канада. Вписали Юрія Володимира в члени УНСоюзу, набуваючи для нього грамоту, дідусь і бабуся Юліян та Олександра Ямнюки.

Наталія Ляриса Баслядинська, доня Оксани і Володимира Баслядинських, нова членка 336-го Відділу УНСоюзу в Клівленді, Огайо. Вписали свою внучку Наталочку та обдарували союзовою грамотою її бабуня Катерина та дідо Володимир Стригун, секретар 336-го Відділу УНСоюзу.

Літо Марія Вибачинська, дочка Тіни і Тараса Вибачинських, нова членка 489-го Відділу УНСоюзу в Ню Йорку, Н. Й.

Марко Адріян Даниш, син Зеновії та д-ра Богдана Даниша, новий член 94-го Відділу УНСоюзу в Детройті, Міч. Вписав маленького Марка Адріяна Даниша в члени УНСоюзу його дідо Лев Пришляк

Орест Н. Послушний, син Бориса та Галини Послушних, новий член 153-го Відділу УНСоюзу у Філядельфії, Па. Вписав маленького Ореста в члени УНСоюзу, набувши для нього грамоту, його дідусь Іван Кантор.

Михась Кураш, новий член 204-го Відділу УНСоюзу в Ню Йорку. Забезпечили маленького Михася дідуньо мгр Орест і бабуня Софія Питлярі та відразу пробують п'ятимісячного внука привчити читати „Свободу".

Йосиф Роман Захарко, наймолодший член 163-го Відділу УНСоюзу у Філядельфії, Па. Обдарував маленького Йосифа Романа союзовою грамотою його дідо Григорій Захарко, даючи гарний приклад другим дідусям і бабуням до наслідування.

Богдан Вариха, син Ірени та Ярослава Вариха, новий член 6-го Відділу УНСоюзу в Гейстінґс-он-Гадсон, Н. Й.

Лідія Вариха, доня Ірени та Ярослава Вариха, нова членка 6-го Відділу УНСоюзу в Гейстінґс-он-Гадсон, Н. Й.

Михайло Павло Вайнгарт, син Якова мол. і Катерини Вайнгарт, новий член 245-го Відділу УНСоюзу в Трентоні, Н. Дж. Вписали Михайла Павла Вайнгарта його дідусь і бабуся Яків ст. і Кетлін Вайнгарт.

Андрій Іван Пиріг, син Галини і Любомира Пиріг, новий член 375-го Відділу УНСОюзу у Філядельфії. Забезпечив внука грамотою УНСоюзу його дідо Володимир Рудавський.

Андрій Ярослав Головнич, син Кляренса і Татяни Головнич, наймолодший член 418-го Відділу УНСоюзу в Торонті, Онт. Андрій Ярослав став членом Відділу, в якому секретарює його бабуня Іванна Мельник.

Михась Овчарук (8 місяців), синок Володимира й Олени з Шумиловичів Овчарук, наймолодший член 457-го Відділу УНСоюзу: Т-ва „Культура" в Ню Йорку. Малого Михася забезпечив його „хресний дідо" Іван Керницький — Ікер.

Юрій Дмитро Федорійчук, син Йолянти та Юрія Богдана Федорійчуків, новий член 162-го Відділу УНСоюзу у Філядельфії, Па. Вписав малого Юрія в члени УНСоюзу його дідусь Дмитро Федорійчук, секретар 162-го Відділу.

Наталія Новицька, доня Надії та ред. Славка Новицького, відомого кінового продуцента, нова членка 194-го Відділу УНСоюзу в Ню Йорку. Народилася Наталочка 18-го квітня ц. р. і вже місяць пізніше стала членкою УНСоюзу, вслід за її сестричкою Оленкою. Ціла родина Новицьких, які мешкають тепер у Сейнт Пол, Мінн., є членами УНСоюзу.

HNIZDOVSKY

WOODCUTS, 1944 - 1975

A Catalogue Raisonne by ABE M. TAHIR, Jr. with a foreword by PETER A. WICK and an autobiographical essay by JACQUES HNIZDOVSKY.
Price $25.00 hard bound. Postage and handling one dollar.
New Jersey residents add 5% sales tax

SVOBODA BOOKSTORE

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

УВАГА! УВАГА!

Новинка на книгарських полицях!

ВОЛОДИМИР ЯНІВ

ЖИТТЯ

4-та книга лірики
Обкладинка ЛЮБОСЛАВА ГУЦАЛЮКА
В книжці 30 ілюстрацій ГАЛИНИ МАЗЕПИ
Сторін — 120. Ціна — 5.00 дол. (з пересилкою)

КНИЖКА ЗУСТРІЛАСЯ З ВИСОКОЮ ОЦІНКОЮ КРИТИКИ!

Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі", пересилаючи чек або поштовий переказ:

"SVOBODA" BOOKSTORE
30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що на-ділили свою добровільну доплату до передплати та свою по-жертву на фонд „Свободи" та її видань: англомовного „Український Тижневика" і дитячого журналу „Веселка", і потвер-джуємо з почнкою вищу одержаної суми.

ЛИСТА Ч. 11

Д-р З. Матвійчук, Вінніпег	$ 10.00
І. Николюк, Чікаго	10.00
Д-р М. Сатурський, Нюкамберстави	10.00
І. Турчин, Бронкс	10.00
В. Хараш, Ню Провіденс	10.00
Д. Олійник, Амстердам	6.00
В. Ардиковський, Коломбія	5.00
Бво Пресвятої Тройці, Відд. 320 — УНС, Балтимор	5.00
В. Варецький, Філаделфія	5.00
А. Восков, Стейт Коледж	5.00
б. І. Гаврилюк Монтреаль	5.00
Г. Гораль, Філаделфія	5.00
В. Дучинський, Клівленд	5.00
С. Капелян, Детройт	5.00
А. Качмарська, Йонкерс	5.00
С. Каша, Кларк	5.00
С. Кобилецький, Рочестер	5.00
М. Коблянський, Рузвелт	5.00
М. В. Коропецький, Балтимор	5.00
М. і М. Крижанівські, Рочестер	5.00
М. Курман, Фаунтенвілл	5.00
В. Левицький, Івернесс	5.00
В. Любачівський, Сісеро	5.00
Д-р В. А. Макаревич, Трейвіс	5.00
П. Марчук, Філаделфія	5.00
М. Мельник, Амстердам	5.00
М. Нечепоренко, Джефферсон	5.00
І. Николюк, Чікаго	5.00
М. Ніньовський, Детройт	5.00
І. Новак, Мілвокі	5.00
С. Олесницька, Мейплвуд	5.00
І. Орлінс, Лос Анджелес	5.00
Н. Остапович, Фрутленд	5.00
О. Павлович, Рочестер	5.00
Е. Павлюк, Калгари	5.00
Д. Панков, Парк Рідж	5.00
А. Петрик, Смокі Лейк	5.00
С. Петричка, Чікаго	5.00
Е. Піндічук, Скарборо	5.00
Ю. Приймак, Детройт	5.00
Т. Ракочий, Олбані	5.00
Д. Сисин, Гарфілд	5.00
В. Снігур, Ст. Леонард	5.00
Д. Хабін, Міннеаполіс	5.00
В. Хома, Бікон	5.00
І. Хома, Бруклин	5.00
А. Цапар, Гарфілд	5.00
М. Хабан, Пассейк	5.00
В. Череватюк, Маямі	5.00
Я. Чернявський, Скокі	5.00
С. Шаповал, Детройт	5.00
І. Шкрумеляк, Арвіда	5.00
С. Янковський, Вінніпег	5.00
А. Хомяк, Мт. Проспект	4.00
Р. Бойчук, Елизабет	3.00
І. Купіна, Юніон	3.00
Я. Лежняк, Корнвеллс Гайтс	3.00
І. Ліщак, Янгставн	3.00
І. Мовчан, Монтреаль	3.00
С. Онуфрейчук, Авдубон	3.00
І. Сенковський, Джерзі Сіті	3.00
Д-р Ю. Р. Сидорак Сан Матео	3.00
Б. Федик, Розелл	3.00
С. Юрах, Ірвінгтон	2.50
Р. Балюта, Боффало	2.00
С. Вірсул, Мт. Клеменс	2.00
В. Вальків, Монтреаль	2.00
А. Варчак, Йонкерс	2.00
Н. Васиенко-Корво Вотербури	2.00
І. Васильців, Рогвей	2.00
В. Вересюк, Н. Йорк	2.00
Я. І. Гірняк, Ст. Мішел	2.00
М. Гоголь, Вестон	2.00
К. Гуран, Рочестер	2.00
М. Заплітний, Річмонд Гілл	2.00
М. Кужіла, Філаделфія	2.00
Б. Мазурак, Алвістон	2.00
І. Малко, Балтимор	2.00
В. Мінтянський, Чікаго	200
І Мухин, Сутленд	2.00
С. Струк, Клівленд	2.00
І. Ханацький, Флинт	2.00
Г. Філь, Детройт	2.00
В. Франко, Нюарк	2.00
М. Школяр, Кліфтон	2.00
Х. Гренджер, Оттава	1.00
П. Дзюба, Рочестер	1.00
Р. Домбчевський, Рочестер	1.00
П. Каглан, Балтимор	1.00
П. Кіра, Лігайтон	1.00
Н. Міц, Стов	1.00
І. Пахолюк,(Бурлінгейм	1.00
М. Прихоженко, Філаделфія	1.00
М. Романишин, Мейфілд	1.00
С. Стадник, Чікаго	1.00
В. Фіцик, Вілбрегем	100
І. Франко, Бронкс	1.00
М. Цьок, Ірвінгтон	1.00
Ю. Чато, Овкленд	1.00
О. Шандрук, Трентон	1.00
О. Юр, Філаделфія	2.00
А. Юрченко, Елизабет	2.00
В. Ягла, Гетборо	2.00
В. Яримович, Кергонксон	2.00
І. Яринюк, Медісон Гайтс	2.00
Н. Бодиар, Монтреаль	1.00
І. Варданець, Детройт	1.00
В. Веселий, Гартфорд	1.00
Н. Гафткович, Гартфорд	1.00
М. Качор, Вінніпег	1.00
Я. Лехнюк, Палатайн	1.00
Ю. Макаран, Лондон	1.00
Б. Маланчук, Пітсбург	1.00
М. Мандрик, Монтреаль	1.00
Д-р Б. Масик, Силвенія	1.00
В. Пирський, Філаделфія	1.00
Т. Скоробогатий, Лодай	1.00
Г. Ступка, Байон	1.00
А. Цап, Бруклин	1.00

ЛИСТА Ч. 12.

Г. Баран, Торонто	$ 20.00
М. Рязанцеф, Лондон	15.00
В. Гусар, Рочестер	10.00
А. Матушевська, Флашінг	10.00
Д-р П. Попадюк, Міннеаполіс	10.00
М. Янів, Монтреаль	7.60
П. Петришин, Шарон	6.00
Д. Бойко, Палатайн	5.00
О. Брода, Едмонтон	5.00
С. Васьків, Рочестер	5.00
М. Верблний, Лінден	5.00
М. Волошинський, Монтреаль	5.00
М. Гаманюк, Норріставн	5.00
Ю. Головка, Вінніпег	5.00
Е. Дупляк, Вудсайд	5.00
Т. Еляшевський, Пайн Гілл	5.00
В. Жуковець, Джерзі Сіті	5.00
С. Жураковський, Річмонд	5.00
А. Заброський, Бервин	5.00
А. Квітка, Чікаго	5.00
Т. Ковбасюк, Клівленд	5.00
И. Кондзельський, Гарфілд	5.00
М. Коцур, Монтреаль	5.00
І. Кусий, Лейк Ворт	5.00
О. Лапка, Віндсор	5.00
о. Б. Лозинський, Калгари	5.00
Р. Лукейсі, Елмвуд Парк	5.00
О. Лупань, Філаделфія	5.00
П. Лялюк, Атерлей	5.00
Т. Маргілад, Торонто	5.00
А. Маркович, Пассейк	5.00
Д. Олейнік, Філаделфія	5.00
В. Пеленський, Парсіпані	5.00
П. Петрасюк, Калгари	5.00
Л Петрі, Чікаго	5.00
И. Рибій, Лічфілд	5.00
Р. Романчукевич Торонто	5.00
М. Романюк, Монтерей Парк	5.00
В. Сабат, Торонто	5.00
С. Сахарук, Венгам	5.00
Рочестер	5.00
П. Тецький, Стетен Айленд	5.00
А. Яременко, Кліфтон	5.00
М. Когут, Міддл Вілледж	4.00
Я. Сеништи, Геркімер	3.75
Т. Войтів, Едмонтон	3.00
И. Дячишин, Ляшін	3.00
Д. Коник, Ст. Кетринс	3.00
А. Масси, Джерзі Сіті	3.00
О. Мисків, Аліквіпа	3.00
К. Островська,Оттава	3.00
В. Реновець	
С. Плейнфілд	3.00
Г. Улізько, Ніягара Фоллс	3.00
Д. Зелем, Шарлерой	2.50
І. Тромса - Турчак, Трумбули	2.20
І. Андрусишин, Монтреаль	2.00
Р. Бегей, Сіятл	2.00
М. Білас, Парк Рідж	2.00
Г. Ванша, Рочестер	2.00
М. Велич, Сиракюз	2.00
М. Дозорський, Ірі	2.00
Е. Залевська, Вашінгтон	2.00
І. П. Зелем, Ботерфорд	2.00
Т. Кеннон, Ню Йорк	2.00
І. Кнігніцький, Філаделфія	2.00
Д-р В. Копач, Ріджвуд	2.00
М. Костів, Гардена	2.00
А. Левкович, Коламбус	2.00
М. Леськів, Торонто	2.00
Е. Лехман, Віллімантік	2.00
П. Лущак, Тандер Бей	2.00
М. Мельничук, Філаделфія	2.00
М. Міщенко, Мт. Проспект	2.00
В. Пацула, Вайнсбург	2.00
М. Перейма, Ля Саль	2.00
А. Пєрок, Бетлегем	2.00
П. А. Ратич, Вілбрегем	2.00
Т. Славінський, Стретфорд	2.00
Г. Федечко, Коламбус	2.00
П. Фурчак, Чікаго	2.00
І. Хохлач, Ля Саль	2.00

ЛИСТА Ч. 13

Українська Книгарня Едмонтон	$ 50.02
С. Чопівська, Зіон	50.00
О. і І. Захарків, Овк Парк	35.00
В. Пастушек, Свартмор	25.00
Д-р М. Возняк, Геммонд	21.25
В. і Н. Сохан, Джерзі Сіті	20.00
В. Ніньовський, Едмонтон	15.00
Н. Панасюк, Віпані	15.00
Д-р А. Т. Вахна, Віндсор	10.00
Д. Дидик, Фенікс	10.00
Т. і М. Зубрицькі, Саннівейл	10.00
С. Лониппин, Плейнфілд	10.00
М. Яремчук, Бервин	10.00
Л. Єнсен, Бруклин	7.80
Д. Ю. Ворчак, Вашінгтон	7.00
С. Стерпак, Філаделфія	5.80
Т. Єзерський, Клівленд	5.20
М. Вартошик, Сиракюзи	5.00
С. Блажків, Торонто	5.00
М. Брожина, Ню Йорк	5.00
Д. Волошин, Віллінгтон	5.00
О. Дзємнюк, Чікаго	5:00
Д. Дмитрів, Бруклин	5.00
ВПреп. В. Домашовець, Морріс Пл.	5.00
Я. Іваницький, Джерзі Сіті	5.00
Г. З. Жеребняк, Акрон	5.00
А. Карпінський, Ванкувер	5.00
Я. Келебай, Анжу	5.00
Я. Копій, Лінден	5.00
С. М. Кузів, Торонто	5.00
Ф. О. Кулицький, Парк Рідж	5.00
С. Левицький, Торонто	5.00
М. Лугович, Бріджпорт	5.00
В. Майборода, Вердун	5.00
А. Масний, Елмгертбург	5.00
М. Мельникович, Асторія	5.00
М. Міщук, Карнегі	5.00
Т. Моклович, Вілловдейл	5.00
Т. Мороз, Ляшін	5.00
М. Нагачівець, Торонто	5.00
І. Олиник, Вет	5.00
І. Оскаківський, Калгари	5.00
М. Пилипчак, Джерзі Сіті	5.00
М. Пізнак, Ню Йорк	5.00
А. С. Процик, Еспаноля	5.00
А. Рижий, Блумфілд	5.00
С. Серкез, Ірвінгтон	5.00
П. Сокіл, Ескалон	5.00
И. Стеткевич, Делрей Біч	5.00
В. Сцебело, Ленсінг	5.00
М. Ціко, Лінколн Прк	5.00
М. Фіголь, Пітерборо	5.00
Д-р М. Шкавритко, Вінніпег	4.40
В. Єрега, Іст Гановер	4.35
М. Яцусь, Піскатавей	3.40
М. Бабій, Воррен	3.00
З. Жолнірчук, Стівенсілл	3.00
М. Когут, Чікаго	3.00
Проф. М. Лепкий, Арчболд	3.00
І. Мельник, Торонто	3.00
В. Пастушак, Честер	3.00
М. Терлецький, Воррен	3.00
Д. Хухра, Кергонксон	3.00
М. Чучман, Торонто	3.00
І. Шарки, Лонг Айленд Сіті	3.00
Ю. Ямнюк, Торонто	3.00
В. Ясінський, Філаделфія	3.00
П. Мельник, Вікторія	2.50
В. Бибик, Торонто	2.20
В. Будяк, Ню Йорк	2.20
І. Гассак, Істон	2.20
О. Карпяк, Міннеаполіс	2.20
У. Лисняк, Джамайка	2.20
Е. Лозницький, Вест Гейвен	2.20
К. Лукач, Вілкс Бері	2.20
А. Мриц Сатурська, Клівленд	2.20
Г. М. Сліпець, Парма	2.20
І. Баленецький, Франклін Парк	2.00
Р. Балюта, Боффало	2.00
Е. Віхот, Бетлегем	2.00
А. Зданкевич, Детройт	2.00
М. Зеляцький, В. Петерсон	2.00
Архиєп. Л. Журавецький, Вайнленд	2.00
Б. Кілібіда, Торонто	2.00
Ю. Кобрин, Аркадія	2.00
Ю. Кокоруд, Парк Рідж	2.00
В. Колодій, Філаделфія	2.00
Г. Косовський, Вілмінгтон	2.00
Е. Лехман, Віллімантик	2.00
П. Павлівець, Монтреаль	2.00
В. Савка, Гетфілд	2.00
В. Смолінський, Боффало	2.00
П. Хлебович, Ню Брітейн	2.00
Д. Чопек, Міллвілл	2.00
А. Шафран, Кліфтон	2.00
П. Влищак, Монтреаль	1.76
П. Стойко, Іст Гановер	1.50
Д. Гнатів, Пітсбург	1.00
А. Дмитрюк, Слови	1.00
В. Лаврів Парма	1.00

ЛИСТА Ч. 14

І. Т. Колодій, Бронкс	50.00
Я. Пришляк, Монтреаль	20.00
З. Маркович, Філаделфія	15.00
В. Шарко, Мінхен	15.00
Мандрівник	10.00
М. Шевченко, Елленвілл	10.00
І. Булманюк, Едмонтон	7.00
П. Кончак, Гемтремк	6.55
В. Бодарський, В. Істон	5.00
Н. Варій, Стретфорд	5.00
І. Гаврилюк, Джерзі Сіті	5.00
І. Головач, Торнгілл	5.00
Я. Гура, Бріджпорт	5.00
М. Ліє, Детройт	5.00
В. Матійчин, Іст Сиракюз	5.00
М. Мисюк, Линбрук	5.00
І. Настюк, Юніон	5.00
В. Ніщук, Балтимор	5.00
К. Пришляк, Ст. Кетринс	5.00
В. Сімків, Філаделфія	5.00
В. Церковник, Пасадіна	5.00
К. Шевчук, Бруклин	5.00
П. Шевчук, Летем	5.00
Іссая Юсеип, Дженнінгс	5.00
Е. Кухаришин, Едмонтон	4.40
І. Літинська, Віндсор	4.40
С. Стефанів, Флінт	4.00
Я. Ліктей, Ютика	3.00
Г. Ріжок, Монтреаль	3.00
В. Терещук, Нюарк	3.00
о. І. Ващук, Агінкорт	3.00
М. Волощук, Воррен	2.00
Н. Гнатик, Кенмор	2.00
Д. Грегуляк, Флашінг	2.00
П. Демчук, Воррен	2.00
В. Кушнір, Воррен	2.00
А. Лось, Гемтремк	2.00
В. Матичак, Чікаго	2.00
А. Рибак, Гарвуд	2.00
Н. Осадча-Явата, Бруклин	2.00
Я. Левків, Ляшін	2.00
Г. Паранчук, Ляшін	1.30
В. Чаус, Чікаго	1.00

УВАГА! УВАГА!

ІЗ НОВИХ ВИДАНЬ

Можна вже замовляти в книгарському відділі при „Свободі"

В ІМ'Я ПРАВДИ

Аналіза безпрервальної трагедії Української Галицької Армії.

Друге видання.

ЯРОСЛАВА ГРИНЕВИЧА

Ціна $2.00 з пересилкою.

"SVOBODA" BOOKSTORE

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 5% стейтового податку.

Спільний баль ґрадуантів курсів українознавства

Спільний Градуаційний Баль двох окремих шкіл: Святомиколаївських Курсів Українознавства і Курсів ім. Михайла Грушевського в Торонті, що відбувся 3-го червня ц.р., в Шератон Сентер Готелі можна уважати добрим почином до зближення нашої середньошкільної молоді; нав'язання в них знайомств, скріплення товариських взаємовідносин, дружби, що становить запоруку для можливих подружних зв'язків у майбутньому.

Цілим промотором організування спільного балю ґрадуантів був інж. Олександер Клюфас, голова Батьківського Комітету Свято-Миколаївських Курсів Українознавства, який виявив у цьому великий організаційний хист, уміння і підприємчивість. Від Курсів ім. Грушевського була виделеґована пані Сагайдаківська.

Заповнена заля (коло 500 осіб) ентузіястично рясними оплесками привітала вмаршування на залю ґрадуантів. 43 ґрадуанти із своїми парами-ескортами — 86 осіб середньошкільної молоді — це краща наша молодь, яка не піддалась приманливим примхам вулиці, а повинувалася волі батьків, щоб використати пригожий час для свого зростання.

Програма проходила скромно й ділово. Після молитви, що її проказав о. протопресв. Іван Сиротинський та вступного слова господаря балю інж. О. Клюфаса з привітальними промовами виступали: о. протопрес. Іван Сиротинський, катехит Свято-Миколаївських Курсів Українознавства, директорка мгр Ярослава Зорич, Іван Боднарчук, директор Курсів ім. М. Грушевського, який передав також привітання від Крайового Центру Українських Шкільних Рад. Промови були солідно опрацьовані — короткі, але змістовні і речеві.

З черги відбулось врочисте вручення ґрадуантам атестатів зрілости в такому порядку — Курси Українознавства Свято-Миколаївської школи, Дванадцята Ґрадуація: Андроник Марія, Бабей Петро, Баб'як Леся, Бенеш Галина, Біланюк Микола, Більчак Анна, Ващук Роман, Вецків Мирослава, Гарух Марко, Голик Рома, Ґоджик Зенон, Дербіш Ліда, Дичок Зенон, Дичок Таня, Дума Рената, Івахів Адріян, Ковалик Мирон, Мазур Марія, Мазуренко Ірина, Мазяр Христя, Мельник Галя, Мельник Ліда, Мисаковець Андрій, Монастирський Михайло, Перекліта Андрій, Підлісний Орест, Потічна Леся, Потічний Зенон, Соломон Ірина, Стельмах Богдан, Федаш Анна, Форись Роман, Франів Марта, Цюпка Марійнна, Яців — Журавівський Лев.

Курси Українознавства ім. М. Грушевського (2-га Ґрадуація): Грицай Леся, Зачка Соня, Лисик Леся, Міґус Ліда, Морох Мирослава, Пушан Іванка, Сагайдаківська Тася, Трофимович Наталка.

Спалахом усмішок, подекуди зрошених сльозою, проходили прощання учнів із своїми вчителями. Роки праці, дерзань і втіхи зробили своє. Заходили учні у стіни своїх шкіл маленькими дітьми, а виходять змужнілими — скріплені фізично і духово. Честь і шана батькам, що допомогли дітям переступити цей високий поріг. Діти завжди будуть їм вдячні за це.

Завершенням піднесеного настрою були виступи наших визначних ґрадуантів" Тасі Сагайдаківської і Романа Ващука, які висловлювали в імені випускників подяку вчителям і батькам за їхню працю і щире піклування над ними. Чарувала всіх їхня чудова українська мова, речеві і змістовні промови — промови від душі з дотепом і розмислом.

Словом від батьків — Юрія Дичка, кінцевим словом подяки господаря балю інж. Олександра Клюфаса і молитвою, що її провів катехит о. Володимир Шарабенин, закінчилася офіційна частина й почалася забава абітурієнтів та гостей. Під звуки рідних мелодій забавлялася молодь із старшими до пізньої ночі.

Перша спроба спільного градуаційного балю підказує нам, як дуже корисно позначується на духовому скріпленні нашої молоді влаштовування спільних святкувань, балів, забав і різних сходин: тут іскорки рідного тепла, що виносить їх молодь із своїх домів і шкіл, спалахують в одне тривале вогнище.

І. Боднарчук

НА ВИДАННЯ ЮВІЛЕЙНОЇ КНИГИ, ПРИСВЯЧЕНІЙ Сторіччю Української Академічної Гімназії у Львові

останнім часом зложили свої пожертви:

Пані Анна Рижевська, Маямі, Фльорида, у пам'ять своїх братів, б. учнів УАГ: Ярослава, Володимира, Євгена і Теодозія Ляховичів	$200.00
Д-р Маркіян Мігоцький, Кліфтон, Н. Дж., у пам'ять своїх Рідних	$150.00
Д-р Володимир Прокопович, Детройт, Міш., у пам'ять свого брата, б. учня УАГ — о. крилошанина Івана Прокоповича	$100.00
Мгр Ярослав Лабка, Трентон, Н. Дж., у пам'ять свого шваґра, б. учня УАГ — д-ра Михайла Фостяка	$100.00
Мгр Іван Костюк, Трентон, Н. Дж., у пам'ять свого друга, б. учня УАГ — д-ра Леоніда Романовського	$50.00
Д-р Лев Дубас, Парма, Огайо, у пам'ять свого друга, б. учня УАГ — д-ра Леоніда Романовського	$50.00
Мгр Наталія і Ярослав Пришляк, Монтреаль, у пам'ять брата і шваґра, б. учня УАГ — д-ра Романа Фільварова	$50.00
о. мітрат Мирослав Харина, Філядельфія, у пам'ять свого друга, б. учня УАГ — Ярослава Дідика	$25.00
о. мітрат Мирослав Харина, у пам'ять б. учня УАГ — Вол. Кобзяра	$25.00
Мгр Іван Костюк, у пам'ять б. учня УАГ — Вол. Кобзяра	$25.00
Інж. Роман Кравців, Філядельфія, у пам'ять б. учня УАГ — Вол. Кобзяра	$20.00
Мгр Іван Костюк, у пам'ять свого пластового друга, пл. сен. ЛЧ — о. Ів. Прокоповича	$25.00
Мгр Іван Костюк, у пам'ять інж. Юліяна Мусаковського	$25.00
Мгр Ярослав Пришляк, у пам'ять друга, б. учня УАГ — Євгена Березн	$20.00
Мгр Іван Костюк, у пам'ять друга, б. учня УАГ — Євгена Березн	$10.00
Інж. Роман Кравців, у пам'ять друга, б. учня УАГ — д-ра М. Фостяка	$10.00
Інж. Микола Строкон, Австралія, у пам'ять о. проф. д-ра В. Лаби	$10.00
Разом	$895.00

Усім жертводавцям висловлюємо нашу щиросердечну подяку і просимо про дальші пожертви.

ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ СТОРІЧЧЯ УАГ у ЛЬВОВІ

ПРИГАДКА: ТОВАРИСЬКА ЗУСТРІЧ б. ПРОФЕСОРІВ, УЧНІВ І УЧЕНИЦЬ УАГ, ГІМНАЗІЙ: СС. ВАСИЛІЯНОК, УПТ — „РШ", УЧИТЕЛЬСЬКИХ СЕМІНАРІЙ: 3-ої ДЕРЖАВНОЇ і УПТ — „РШ", ТОРГОВЕЛЬНОЇ ШКОЛИ УПТ „РШ", А ТАКОЖ б. УЧЕНИЦЬ і УЧНІВ УСІХ СЕРЕДНІХ ШКІЛ та АБСОЛЬВЕНТІВ ВИСОКИХ ШКІЛ ЛЬВОВА — відбудеться в СУБОТУ і НЕДІЛЮ, 23-24-го ВЕРЕСНЯ, ц. р. на СОЮЗІВЦІ. Приміщення і прохарчування під час зустрічі слід замовляти прямо в Управі Союзівки. За ближчими інформаціями звертатися на адресу секретаря ДК-УАГ: Ivan R. Kostiuk, 112 La Clede Avenue, Trenton, N.J. 08618 U.S.A.

Т-ВО СВЯТА СОФІЯ — КОМІСІЯ ПАТРІЯРШОГО ФОНДУ

повідомляє:

На Патріярший Фонд зложили

VI — 1978

2,500.00 дол. — СТЕФАНІЯ КУРИЛАС.
322.00 дол. — Збірка в Пассейку.
250.00 дол. — Михайло Плешкан.
120.00 дол. — Софія і Іван Дзіндзюра.
По 100.00 дол. — Т-во Українських Інженерів у Філядельфії (УКУ), Український Конгресовий Комітет — Відділ в Сиракюзах, о. Петро Гардибала, Михайло і Анна Похмурські, Ольга і Володимир Сусла з нагоди 60-річчя священства о. Василя Лара, о. митрат В. Андрушків, о. митр. В. Білинський, д-р Роман Осінчук, д-р Зиновій Гіль.
50.00 дол. — О. Л. з Філядельфії.
По 25.00 дол. — Евген і Стефанія Цимбала, Остап Коропей, Володимир Сенежак.
20.00 дол. — Нуся і Микола Тимків в пам'ять бл. п. Анни Налесник.
По 5.00 дол. — Юліян Бачинський, Оксана Бачинська.

Збірка на П. Ф. в Коговз, Н. Й.

100.00 дол. — Альберт Бобяк.
25.00 дол. — Петро Й. Дзямба.
По 20.00 дол. — Михайло Кухар, Остап і Софія Поповські, Анатоль Вербицький, Анастазія Вербицька, Зеновія Білас, Іван і Марія Мандро, Михайло Крушельницький, Олег і Уляна Омецінські, Григорій і Стефанія Кушнір, Степан і Віра Галібей, Михайло Савків, Нетлі і Михайло Стемскі.
По 15.00 дол. — Петро і Леона Павлзак, Стефан і Віра Гарбач.
По 10.00 дол. — Михайло і Надія Голояд, Евгенія Шанц, Прокоп і Стефанія Сорока, Михайло Апостол, Михайло і Ніна Сосяк, Петро Жмуд.
По 5.00 дол. — Григорій Сорока, 28-ий Відд. „Провидіння" в Коговз, Володимир і Ольга Коник, Стелла Габріел, Михайло Палка, Іван Ротко, Роман Мацюк.

Збірка на П. Ф. в Ютіці, Н. Й.

30.00 дол. — о. крилошанин Богдан Смик.
По 10.00 дол. — Іван Бекерський, Зиновій Боднарчук, Володимир Запаранюк, Евген Кахникевич, Михайло Косар, Осип Ліщинський, о. Йосиф Лукасевич, Олександер Смик, Омелян Томич, Анна Топольницька, Микола Худик, „Українська Бесіда", УНС — Від. 464 в Ютіці.
По 5.00 дол. — Ксеня Антипів, Леся Бекерська, Володимир Величко, Зенон Войтович, Володимир Гнатів І., Степан Гнатів, Віктор Гузар, Григорій Гнап, Анна Дережицька, Олександер Дзядик, Іван Дибач, Михайло Дмитрів, Григорій Іванишин, Михайло Казанівський, Богдан Кізин, Любов Княгницька, Михайло Колеса, Микола Кохансць, Іван Коцинда, Володимир Кропельницький, Ярослав Линктей, Едвард Линтс, Іван Линч, Ольга Ліщинська, Ярослав Лужний, Михайло Маркевич, Степан Мельник, Василь Пилипчук мол., Василь Рабарський, Зиновій Савицький, Степан Самороз, Теодор Семиняк, Іван Сенько, Марко Фалинський, Дмитро Федів, Іван Федоряк, Святослав Цибрух, Володимир Яцків, Зиновій Яцків, Ярослав Яцковський.
4.00 дол. — Іван Смолій.
3.00 дол. — Василь Вігак.
По 2.00 дол. — Володимир Гнатів II, Раїса Ґреґа, Данило Дідушок, Михайло Драгош, Володимир Камінський, Степан Макушевський, Михайло Николайчук І., Софія Паславська, Наталка Пекгам, Петро Холявка, Іван Чорний, Теодор Чорний.
1.00 дол. — Павло Андроняк.

Збірка на П. Ф. в Нюарку, листа ч. 1121, збіркою займалася п-і Анна Петровська

25.00 дол. — Василь Манько.
В пам'ять бл. п. Романа Березняка на П. Ф. зложили:
50.00 дол. — В. К. Березяк.
25.00 дол. — Анна і Павло Петровські.
По 10.00 дол. - Теодор Дуда, Катерина і Пилип Шперун, Адріян і Стефанія Плоскіна, Андрій і Евгенія Тотч, Василь Манько.

В пам'ять бл. п. інж. Юліяна Мусаковського

на П. Ф. зложили:
20.00 дол. — Володимира і Лев Гулі.
По 10.00 дол. — Юлія і Богдан Вертипорох, Еміліян Онишкевич, Павло і Анна Петровські.
По 5.00 дол. — Лідія Муращук, Е. і М. Леськів.

Листа ч. 1153, в пам'ять бл. п. Ореста Кулиняка

Зложили:
50.00 дол. — М. К.
По 25.00 дол. — Юрко Кравців, Орест Борис.
20.00 дол. — Тетяна Артимишин Данилів.
15.00 дол. — Антоній Волчастий.
По 10.00 дол. — Христина Швед, Левко Луцишин.
По 5.00 дол. — Богдан Богачук, Леся Якубовська-Міндзяк, Оля Якубовська-Гарасевич.
Збіркою займалася Тетяна Артимишин-Данилів, Філядельфія.

На Стипендійний Фонд УКУ зложили:

200.00 дол. — д-р Олександер Черник.
50.00 дол. інж. Роман і Тетяна Левицькі.
35.00 — дол. — д-р Леонід Рудницький.
По 25.00 дол. — д-р Тетяна Цісик, Юліян Кокорудз.
По 20.00 дол. — д-р Роман Максимович, інж. Осип Німилович, д-р Роман Кос.
По 15.00 дол. — Петро Адамович, інж. Теодор Крочак.
По 10.00 дол. — д-р Евген Лащик, Микола Алексевич, д-р Петро Гевка, Віра Пак, інж. Іван Куземський.
5.00 дол. — Катерина Пак.

Всі датки зложені на Т-во Свята Софія — Патріярший Фонд — можна відтягати від податку. IRS No. 23-74380645.

Комісія Патріяршого Фонду Т-ва Свята Софія, висловлює щиру подяку усім Вельмишановним Збірщикам і Жертводавцям, за їхній труд і їхню жертвенність. Датки на Патріярший фонд можна складати на руки уповноважених збірщиків, або висилати на адресу:

ST. SOPHIA RELIGIOUS ASSOCIATION — PATRIARCHAL FUND
7911 Whitewood Road
Philadelphia, Pa. 19117

Б-во кол. Вояків І. УД УНА
Станиця Ню Йорк
запрошує на

ГАНТЕРСЬКУ ДИВІЗІЙНУ ЗАБАВУ

яка відбудеться
в суботу, дня 29-го липня 1978 року
в новій залі „Гражди", Гантер, Н. Й.

До танків гратиме оркестра
Олександра Строцького
ДОБІРНИЙ БУФЕТ • НЕСПОДІВАНКИ

З НАГОДИ 50-РІЧЧЯ МАТУРИ
В БЕРЕЖАНСЬКІЙ ГІМНАЗІЇ

ПОМАТУРАЛЬНА ЮВІЛЕЙНА ЗУСТРІЧ

ВИПУСКНИКІВ ЦІЄЇ ГІМНАЗІЇ
1928-го РОКУ
відбудеться
в суботу і неділю, 19 і 20 серпня 1978 року
на відпочинковій оселі Українського Союзу
„Верховина" в Ґлен Спей, Н. Й.
з відповідною програмою.

До участі в цій ювілейній зустрічі запрошується також товаришок і товаришів, випускників усіх років з їхніми родинами.

Для забезпечення нічлігу, просимо учасників з'їзду-зустрічі зголошуватися до Управи Оселі на адресу: VERKHOVYNA — UWA RESORT CENTER, Rt. 41, Glen Spey, N.Y. 12737.

В справі додаткових інформацій, просимо звертатися на адресу Всеч. о. Антона Кучми — Rev. Anthony Kuchma, Holy Family Rectory, 471 Montauk Hghwy, West Islip, N.Y. 11795.

ДО ПОБАЧЕННЯ НА ОСЕЛІ „ВЕРХОВИНА"!

За ініціятивний Комітет:
о. АНТІН КУЧМА, голова — Мгр ЛЕВ СТЕТКЕВИЧ, секретар

Канцелярія
Д-ра РОМАНА ДИКОГО

буде закрита
на час вакацій

від 29-го липня
до 13-го серпня 1978 р.

Українська Православна Катедра
св. Володимира, 160 Захід 82 вул., Ню Йорк
повідомляє, що

ХРАМОВЕ СВЯТО
св. князя Володимира

відбудеться
в неділю, 30-го липня 1978 року
на Українському Селі
в Бавнд Бруку, Н. Дж.
з програмою:

Субота, 29-го липня, о год. 5-ій веч. — ВЕЧІРНЯ в каплиці на Українському Селі.
Неділя, 30-го липня, о год. 10:30 ранку — АРХИЄРЕЙСЬКА СЛУЖБА БОЖА, яку очолить Високопреосвященніший Владика МАРКО, Архиєпископ Нюйоркський і Голова Катедри св. Володимира. По Службі Божій, ВДЯЧНИЙ МОЛЕБЕНЬ та ОСВЯЧЕННЯ ВОДИ.

- Після всіх відправ — смачні обіди, приготовлені нашим Сестрицтвом та різні розваги з танцями при звуках добірної оркестри.
- Під час всіх відправ співатиме КАТЕДРАЛЬНИЙ ХОР під кер. проф. В. ЗАВІТНЕВИЧА.

Запрошуємо всіх на наше Храмове Свято.

Автобус відходить від Катедри св. Володимира на 82 вул. о год. 8:30 ранку з зупинкою на 2-ій Авеню і 10-ій вул. в Ню Йорку, в неділю, 30-го липня.

НАСТОЯТЕЛЬ І ПАРАФІЯЛЬНА УПРАВА

Комітет для влаштування Дня
Українського Народного Союзу
який відбудеться

27-го СЕРПНЯ 1978 Р. на УКРАЇНСЬКОМУ СЕЛІ
біля БАВНД БРУКУ, Н. Дж.

повідомляє, що Округи Відділів Союзу — НЮАРКУ, ДЖЕРЗІ СИТІ, ПЕРТ АМБОЮ І ПАССЕЙКУ
прибули на

ШИРШІ СХОДИНИ

в суботу, 22 липня 1978 р., о год. 7:30 веч.
до УНДому в Ірвінгтоні, Н. Дж.
ПРИСУТНІСТЬ ЧЛЕНІВ КОМІТЕТУ ОБОВ'ЯЗКОВА.

Інж. БОГДАН МАК — голова
ГРИГОРІЙ КЛИМЕНКО, секретар — ГАЛИНА ГАВРИЛЮК, касир

Немає виглядів на підписання договору про скорочення війська в Центральній Европі

Відень, Австрія. — Кореспондент „Ню Йорк Таймсу" в Західній Европі Дру Міддельтон інформує у числі газети з 20-го липня ц.р., що Віденські переговори, які ведуться там між делегаціями Сходу і Заходу на протязі п'яти років, правдоподібно застрягли на мертвій точці і тому немає великих надій на підписання договору про скорочення війська в Центральній Европі на пропонованій раніше Совєтським Союзом базі, щоб обидві сторони, тобто Варшавський Пакт і Північно-Атлантійський Оборонний Союз, скоротили свої військові контигенти до 700,000 вояків. Совєтська пропозиція про зрівняння військових частин по обидвох боках східньо-західнього кордону, яка свого часу викликала була сенсацію на Заході, стала неприємливою тоді, як виказалось, що совєтський бльок намагається приховати справжню кількість своїх вояків, подаючи, що Варшавський Пакт розпоряджає 805,000 вояками, а насправді, згідно з докладними обчисленнями західніх військових розвідчих агенцій і Лондонського Інституту для стратегічних студій, країни совєтського бльоку вдержують в Центральній Европі 955,000 війська, тобто на 150,000 більше, як первісно подавали комуністичні статистики. Не дивно, отже, — пише Міддельтон, — що совєтська пропозиція про зрівняння до 700,000 викликала деяке застереження Адміністрації президента Картера, бо така пропозиція значно послаблювала б НАТО, враховуючи ще й те, що З'єднані Стейти Америки мусіли б відтягнути свої військові частини, які тепер стаціонують в Західній Европі, за океан, тоді, коли СССР практично міг би відтягнути свої тільки на кількасот кілометрів. Досі Совєтський Союз вдержує в країнах Східньої Европи 31 дивізію війська, яке стаціонує у Східній Німеччині, Чехо-Словаччині, Мадярщині, Польщі. Члени Варшавського Пакту мають своїх 66 дивізій. В це число не входять ракетні частини, які прикріплені до більших військових з'єднань Варшавського Пакту.

На одумівській оселі „Київ"

Аккорд, Н. Й. (О. Ш.). — Тиждень, який почався 17-го липня 1978 р., — це вже третій тиждень відпочинково-виховних таборів на одумівщі. В цьому тижні там перебуває біля 30 осіб молоді. Комендантом табору є Андрій Шевченко, бунчужним Микола Фурсик, бунчужною Оля Шевченко, і писарем Оля Попов. В суботу, 22-го липня, в 2-ій годині після полудня на оселі відбудеться традиційний фестиваль, в якому візьмуть участь філії Сомерсет, Філядельфії і Трентону. Від 22-го до 29-го липня 1978 р. буде відбуватися мандрівний табір, комендантом якого буде Ю. Іхтіаров. В тому самому тижні група старших виховників ОДУМ-у з родинами будуть проводити свої вакації на власній оселі.

Від 29-го липня до 12-го серпня 1978 р. на оселі „Київ" буде відбуватися табір українознавства, який складається з двох частин: 1. вдосконалення гри на бандурі під проводом наших корифеїв — маестра Г.Т. Китастого, Петра Китастого, Петра Гончаренка, Петра Гурського, Ю. Розчола з участю М. Мінського і молодших М. Дейчаківського, Р. Роточка, та 2. теоретичних курсів українознавства з участю д-ра Я. Гурського, д-р К. Кохно, д-ра М. Воскобійника, д-ра Є. Федоренка, проф. І. Коровицького, проф. П. Маляра, ред. Л. Полтави, мґра Ю. Нагорного, мисткині С. Геруляк, маестра П. Капшученка, проф. Ю. Ліпчевського, проф. В. Баранника та інших. Комендантами цього табору будуть Є. Кальман і А. Філімончук. На закінчення в суботу, 12 серпня відбудеться прощальний концерт.

ЦПУЕН ВІДБУЛО ЗБОРИ...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

— Товариство „Рідна Школа" відбуло Загальні Збори 24-го червня ц. р. Управу та Контрольну Комісію перевибрано в попередньому складі на наступні два роки.

— Крайове Товариство за Патріярхальний Устрій Помісної Української Католицької Церкви в Німеччині відбуло свої Збори 30-го червня 1978 р. Головою вибрано п. Михайла Рудка.

ВШАНУВАЛИ ПАМ'ЯТЬ ПЕТЛЮРИ, КОНОВАЛЬЦЯ

Головна Управа ЦПУЕН влаштувала в неділю, 28-го травня ц. р., Академію, присвячену пам'яті голови Української Держави і головному отаманові військ Української Народної Республіки, Симонові Петлюрі, та полковникові і голові Проводу Українських Націоналістів, Євгенові Коновальцеві. Академія відбулася в Мюнхені — і її відкрив мгр Володимир Леник, секретар ЦПУЕН. З рецитаціями виступила пані Павлина Тимченко. У вокально-музичній частині виступили: Патріція Кю, Катря Колянковська.

Академію численно відвідали українці Мюнхену і околиці.

У Брауншвайгу у згаданий день, 28-го травня, відзначено пам'ять героїв української національної революції походом до символічної могили, складенням вінка та соборною Панахидою.

Управа Наукового Т-ва ім. Шевченка в ЗСА
щиро дякує за дар в сумі 50.00 долярів
які зложив замість квітів на могилу
сл. п. ред. Вячеслава Давиденка
Бруклин, Н. Й. — Д-р Ростислав СОЧИНСЬКИЙ

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого БАТЬКА

бл. п.

СТЕПАНА ЗАЛЬОПАНОГО

буде відправлена
СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ
в понеділок, дня 7-го серпня 1978 року, о год. 7:30 ранку
в церкві св. Константина в Міннеаполісі, Мінн.
Про молитви просять —

дочка — МИРОСЛАВА з мужем
ЕВГЕНОМ НАЛИВАЙКО

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

В СУМНУ ЧЕТВЕРТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
мого Незабутнього МУЖА,
письменника бл. п.

ЗОСИМА ІВАНОВИЧА ДОНЧУКА

в середу, 2-го серпня 1978 р., о 12-ій год. дня
буде відправлена
ПАНАХИДА
на Українському Православному Цвинтарі
в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Приятелів, Прихильників творчости Покійного письменника, ласкаво прошу в цей день помолитися зі мною разом за спокій Його Душі.

Засмучена дружина — ЛАРИСА ДОНЧУК

Замість квітів на свіжу могилу Дорогого Вуйка

бл. п.
ВОЛОДИМИРА ІВАНУСИ

пересилаю даток 100. долярів
на Фонд Катедри Українознавства в Гарварді.

Андрій ЧОРНОБІЛЬ

В ДРУГУ, НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої Найдорожчої і ніколи Незабутньої
ДРУЖИНИ, МАМИ І БАБУНІ

бл. п.
ЕВГЕНІЇ КНІГИНИЦЬКОЇ
з дому БОКС

будуть відслужені
ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ
і ПАНАХИДИ

в середу, дня 8-го серпня 1978 року,
о 9-ій год. ранку, за місцевим часом:
в церкві св. Николая в Торонті, Канада;
в церкві Преображення Господнього в Кічинер, Канада;
в церкві св. Юра, Ню Йорк, Н. Й.;
в церкві Пресв. Діви Марії в Лос Анджелес, Кал.

В цей невимовно болючий час, просимо всю Родину, всіх Приятелів і Знайомих, згадати Покійну у своїх святих молитвах.

Муж — ВАСИЛЬ
Доня — д-р УЛЯНА
Зять — д-р ІВАН ФАЛЗАРАНО
Внучок — ВАСИЛЬКО

В ПЕРШУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої Найдорожчої і Незабутньої
МАМИ І БАБЦІ

бл. п.
ІВАННИ ПОТОЧНЯК

будуть відправлені
ЗАУПОКІЙНІ ЛІТУРГІЇ
з ПАНАХИДАМИ

в четвер, 10-го серпня 1978 р., в церкві св. Ів. Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., о год. 7-ій рано;
в суботу, 12-го серпня 1978 р., в Українській Католицькій Церкві в Гюстоні, о год. 9-ій рано.

Про молитви за душу Покійної просять,
в глибокому смутку —
ДІТИ І ВНУКИ

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
Дорогого БРАТА, ШВАГРА і СТРИЙКА,
сотника Українських Армій

сл. п.
ПЕТРА БАКОВИЧА

буде відправлена
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
у вівторок, 25 липня 1978 р., о год. 7:15 ранку
в церкві св. Юра в Ню Йорку, Н. Й.

Друзів і Знайомих просить помолитися за спокій Його душі —

Родина

Ділимося сумною вісткою з Членством
Братства УСС і Громадянством,
що дня 16-го липня 1978 року, в Рочестері, Н. Й.,
відійшов у Вічність один із останньої сотні УСС

сл. п.
Д-р МИКОЛАЙ КОСТЕНЮК

б. учасник Визвольних Змагань в рядах Леґіону УСС.

ПОХОРОН — дня 19-го липня 1978 р., о год. 9:30 ранку з похоронного заведення Ґаріса до церкви св. Богоявлення при Картер вул.

•

Родині Покійного висловлюємо наше співчуття

Управа Братства

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими,
що 20-го липня 1978 року, по важкій недузі, упокоївся в Бозі,
на 78-му році життя,
наш Найдорожчий МУЖ, БРАТ І ВУЙКО

бл. п. д-р мед.
ДМИТРО КАПІТАН

учасник Визвольних Змагань.

ПАНАХИДА — в п'ятницю, 21-го липня 1978 р., о год. 8-ій веч., в похоронному заведенні Ґаріса, 570 King Hghwy, Rochester, N.Y.

ПОХОРОН — в суботу, 22-го липня 1978 р., о год. 9:30 ранку з похоронного заведення до церкви св. Йосафата, а після СЛУЖБИ БОЖОЇ на цвинтар Holy Sepulchre.

У глибокому смутку:
дружина — АННА
сестрінка — ІРЕНА ГАФТКОВИЧ з чоловіком ОРЕСТОМ і сином ЕРАСТОМ
кузена — АГАФІЯ ФЕДУНЬ з родиною
Сестри з Родинами в Україні
Ближча і дальша Родина в Америці, Канаді і Бразилії

139 Kearney Dr., Rochester, N.Y. 14617

ПОЇЗД ТВІЙ ЗАВМЕР ЗА ВИДНОКОЛОМ...

З великою журбою ділимося болісною вісткою, що 3-го липня 1978 року,
після тяжкого життя, відійшов від нас далекою дорогою у Вічність,
наш Найдорожчий ЧОЛОВІК, ДРУГ І ДОРАДНИК

св. п.
ВОЛОДИМИР ФЕДОРОВИЧ
СЕНИК

Похований 6-го липня 1978 року у Свято-Покрівському Манастирі
серед прекрасної природи.

В глибокій печалі: дружина — МАР'ЯНА
мати дружини — НАТАЛІЯ ОСАДЧА

ПРОЩАВАЙ... ЩАСЛИВОЇ ПУТІ...

СПОРТ

Редагує О. Твардовський

ШАХОВИЙ ЧЕМПІОНАТ УСЦАК

Борис Бачинський, член шахової ланки УСО „Тризуб" Філядельфія, вчетверте здобув шаховий чемпіонат Української Спортової Централі Америки і Канади в турнірі, що відбувся в днях 27-29 травня ц.р. в Торонті.

Шаховий майстер з Філядельфії здобув 5½ точок із шести можливих, завдяки яким зайняв чолову позицію між українськими шаховими майстрами. Звання віцечемпіона осягнув інж. Лев Блонарович, один з найвизначніших шахістів УСВТ „Чорноморська Січ". В турніровій зустрічі Блонарович ремісував з чемпіоном Бачинським і якщо б в п'ятій рунді не програв з Віктором Дзерою в партії в якій мав кращі вигляди, то був би поділив перше місце з новим першуном. 3-7 місця по 4-ри точки поділили: В. Дзера, Б. Миндюк (обидва СТ „Україна" Т-во), д-р Орест Попович (УСВТ „Ч. Січ") А. Лупиняк (СТ „Україна") і Сидір Новаківський (УСО „Тризуб"). В. Дзера здобув нагороду найкращого юньйора. Проводили цим турніром д-р О. Попович і Б. Миндюк. Турнір, що його зорганізувало СТ „Україна" Торонто в загальному пройшов досить успішно, хоча в перших двох днях місце для перепровадження мистецьких гор не було найкращим. Поза цим недомаганням організація турніру була бездоганною й за це належить признання господарам СТ „Україна" та подяка Богданові Назаркові.

—б.

РОЗПОЧАЛАСЯ СПОРТОВА ШКОЛА УСВТ „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ"

Дня, 2-го липня ц. р., на оселі УБС „Верховина" в Глен Спей, Н. Й., розпочалася тритижнева, 9-та з черги Спортова Школа УСВТ „Ч. Січ". Офіційне відкриття відбулося в цьому дні при участі кількох сотень осіб, учасників, інструкторів, батьків і гостей. У цьогорічному відкритті взяв участь голова Союзу Українсько — Американських Спортових Товариств, інж. Ю. Хранević, який вітаючи присутніх, закликав учасників до пильного научання та поглиблення знань і умінь в різних ділянках спорту.

Голова УСВТ „Ч. Січ" — М. Стебельський, який є одним із організаторів і керівників тієї 1-ої Української Спортової Школи в своєму слові подаючи інформації і правила Спортової Школи учасникам, пригадав, що Спортова Школа „Ч. Січі" забезпечує здоровий відпочинок дітей і розумно задовольняє їх потреби в рухах, прищеплює любов до зайнять фізичною культурою, практично впроваджує фізичну культуру в повсякденне життя нашої молоді і цим самим допомагає цій молоді охоронятися від різних сучасних небезпек, які трапляються між бездіяльною молоддю.

Як і в попередніх роках в цьогорічній Спортовій Школі „Ч. Січі", в якій в перших двох тижнях перебуватимуть 75 учасників, працюватимуть визначні професійні учителі фізичного виховання і тренери та опікуни.

Керівниками Спортової Школи є О. Твардовський і М. Стебельський, писаркою — Зірка Стебельська, головним опікуном Ростислав Клюковський, опікунами, Володимир і Ярослава Василаки, медична сестра Євгенія Харченко. Директором вишколу Ігор Чупенко, професійний учитель фізичного виховання і тренер копаного м'яча в Києві, Полтаві і Дніпропетровську, який недавно прибув з України.

Тренери копаного м'яча: Степан Касіяненко — Кін Коледж, Юньйон Ню Джерзі, змагун „Ч. Січі", Ігор Жига з Клівленду, професійний учитель і тренер ЮССФА „Б", асистентки М. Хамуляк, А. Бакун, видатні учні середньої школи і змагуни „Ч. Січі", З. Жига, змагун УАСТ „Львів" Клівленд.

Тренери відбиванки: Марійка Ганич тренерка УСВТ „Ч. Січ"і Кін Коледж,Юрій Саєвич інструктор тієї ділянки спорту, асистентка Дарія Твардовська змагунка жіночої дружини „Ч. Січі" чемпіонок СУАСТ-Схід, УСЦАК і Спортових Ігрищ. Інструктори тенісу: Олександер Терлецький з Чікаго, минулорічний віцечемпіон УСЦАК і Р. Клюковський теж з Чікаго, який працював на цьому пості вже в минулому році.

Інструктором плавання є Григорій Маїк, один із визначних змагунів „Ч. Січі" ланок плавання і копаного м'яча.

Цьогорічна Спортова Школа закінчиться в суботу, дня 22-го липня.

(от)

Нема то як на Союзівці!

Оселі Українського Народного Союзу
в Кетскільських горах
біля міста Кергонксон, Н. Й.

П'ятниця, 21-го липня, год. 8:30 веч. —
Попис учнів Курсу Народних Танків
під кер. **П. Марунчака**
ЗАБАВА
при звуках оркестри **Союзівки**
під кер. **О. Худолія**
Співає **Оксана Борбич-Кордуба**

Субота, 22-го липня
Год. 8:30 веч. —
„Кобзарі" — *український народний ансамбль, Омага, Небраска*
Аня Дидик — *конферансьє*
Год. 10-та веч. —
ЗАБАВА
при звуках оркестри **„Темпо"**

Неділя, 23-го липня —
Мистецька виставка образів Ірени Гомотюк-Зєлик
Год. 8-ма веч. —
доповідь **Івана Коровицького** *на тему* *„Нове в сучасній нашій літературі".*

П'ЯТНИЦЯ, 28-го ЛИПНЯ — ЗАБАВА, при звуках оркестри СОЮЗІВКИ.
СУБОТА, 29-го ЛИПНЯ — 8:30 веч. — Танцювальний Ансамбль „ВЕРХОВИНЦІ" під кер. ОЛЕГА ҐЕНЗИ.
Співучий ансамбль „ГУЦУЛКИ" з Бріджпорту, Конн.
ЗАБАВА — Оркестра „ВЕСЕЛІ ЧАСИ", Чікаго.
НЕДІЛЯ, 31-го ЛИПНЯ — Мистецька виставка ікон мистця МАРКІЯНА ПРОЦИКА з Риму.
Год. 8-ма веч. — ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР МОЛОДИХ МИСТЦІВ.
П'ЯТНИЦЯ, 4-го СЕРПНЯ — ЗАБАВА, при звуках оркестри СОЮЗІВКИ під кер. О. ХУДОЛІЯ. Співає ОКСАНА БОРБИЧ-КОРДУБА.
СУБОТА, 5-го СЕРПНЯ — Меццо-сопрано ІВАНКА МИГАЛЬ, Торонто, при фортепіяні Д-р ІГОР СОНЕВИЦЬКИЙ.
ЗАБАВА — Оркестра СОЮЗІВКИ, співає ОКСАНА ТРОМСА.
НЕДІЛЯ, 6-го СЕРПНЯ — МИСТЕЦЬКА ВИСТАВКА маестра Я. ГНІЗДОВСЬКОГО. 8-ма веч. — Спеціяльна програма, присвячена мистецькій творчості мистця.
П'ЯТНИЦЯ, 11-го СЕРПНЯ — ЗАБАВА, оркестра СОЮЗІВКИ.
СУБОТА, 12-го СЕРПНЯ — РЕВІЯ — „СОЮЗІВКА НА ВЕСЕЛО" у виконанні ансамблю Союзівки.
Год. 10-та веч. — ЗАБАВА — Оркестра „ТЕМПО".
НЕДІЛЯ, 13-го СЕРПНЯ — Год. 12-та дня — Виставка образів Е. КОЗАКА-ЕКА і його синів.
Год. 8-ма веч. — „СОЮЗІВКА НА ВЕСЕЛО" — виконує Ансамбль Союзівки з участю ЕКА й Ікера.
П'ЯТНИЦЯ, 18-го СЕРПНЯ — ЗАБАВА, оркестра СОЮЗІВКИ.
СУБОТА, 19-го СЕРПНЯ — Український Музичний Інститут — КОНЦЕРТ ВИЗНАЧНИХ УЧНІВ.
Год. 10-та веч. — ЗАБАВА, оркестра ІЗМАРАГД.
НЕДІЛЯ, 20-го СЕРПНЯ по пол. — ДЕНЬ СОЮЗЯНКИ — влаштовує Окружна Рада СУА — Ню Йорк
Виставка образів маестра ЛЮБОСЛАВА ГУЦАЛЮКА.
П'ЯТНИЦЯ, 25-го СЕРПНЯ — ЗАБАВА, оркестра СОЮЗІВКИ.
СУБОТА, 26-го СЕРПНЯ — УКРАЇНСЬКИЙ ТАНЦЮВАЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ — хореограф РОМА ПРИЙМА-БОГАЧЕВСЬКА. Кер. МАРКІЯН КОМІЧАК.
Год. 10-та веч. ЗАБАВА, оркестра СОЮЗІВКИ. Співає ОКСАНА ТРОМСА.

Комферансьє всіх програм — АНЯ ДИДИК

Велика холоджена заля „Веселка"
Телефон Союзівки — (914) 626-56

АРГЕНТИНА СВЯТКУЄ ЧЕМПІОНАТ СВІТУ В КОПАНОМУ М'ЯЧІ

Згідно з передбаченнями більшости із 16-ти тренерів, які очолюють цьогорічних фіналістів копаного м'яча Світу, збірна Аргентини завершила цей черговий турнір, успіхом, перемігши збірну Голляндії — в догривці, вислідом 3:1.

Тією золотою перемогою футболісти Аргентини справили найбільше національне свято в історії тієї Південно-Американської країни. Мільйони мешканців міст і сіл, негайно після закінчення змагань, вийшли на вулиці, на яких справляли безконечні „фієсти" на честь спортових героїв Аргентини, якими себе виявили такі змагуни:Убальдо Філол, Альберто Тарантіні, Даніель Паскарелла, Орляндо Ґаусман, Оскар Ортіз, Маріо Кемпес, Оскар Бертоні, Георге Ольґуїн, Рубен Ґальван, Освальдо Ардідес, Ґалієго, Валенсія, Бокіні й ін. Щасливим тренером збірної Аргентини був Цезар Люіс Менотті. Збірна малої Голляндії задержала, вдруге за порядком, звання віцечемпіонів Світу і цим самим вдержала престиж цього спорту в Европі. Бронзові нагороди здобули футболісти іншої Південно-Американської країни, кол. чемпіони Світу — Бразилії.

Пригадаємо, що з десяти попередніх чемпіонатів Світу в копаному м'ячі чотири виграли збірні країн-організаторів фінальної студії турніру. В 1930 році в Уругваї, в 1934 — в Італії, в 1966 — в Англії, в 1974 — в Західній Німеччині. В 1962 році в Чілє, господарі здобули бронзові нагороди. В 1958 році в Швеції збірна тієї країни здобула срібні нагороди.

СПОРТОВІ ВІСТКИ З УКРАЇНИ. КИЇВСЬКЕ „ДИНАМО" І „ШАХТАР" ДОНЕЦЬК В ПОВФІНАЛАХ ЗА КУБОК СССР

Дня, 21-го червня відбулися повторні гри 1/4 фіналу за Кубок совєтської імперії, в яких обидва згадані українські клюби здобули собі право виступати в півфіналах, що відбудуться 5-го і 19-го липня в Києві і Донецьку.

У чвертьфінальних змаганнях київське „Динамо" здобуло перемогу 3:2 і ремісувало 0:0 з ленінградським „Зенітом".

Клюб вуглекопів з Донецька ремісував у себе вдома 1:1 і осягнув перемогу на виїзді в Баку з місцевим клюбом „Нефтчі".

У півфіналі „Динамо" Київ зустріне „Торпедо" Москва, а „Шахтар" Донецьк — „Льокомотив" Москва.

Продовжуються гри за першенство вищої ліги СССР.

У чергових змаганнях „Динамо" Київ перемогло „Дніпро" Дніпропетровськ високим вислідом 5:1. В цих змаганнях усладнений в Україні, СССР і Европі Олег Блохін здобув два голи в цьому свого ювілейного сотого в лігових грах. „Шахтар" Донецьк здобув перемогу на виїзді в Казахії з „Кайратом" 1:0. „Чорноморець" Одеса подолав у Москві місцеве „Динамо" вислідом 3:2. Дня 29-го в показнику табелі гор на усіх 16 клюбів перших 5 місць займають такі дружини: „Динамо" Тбілісі 13 гор 19 точок, „Чорноморець" Одеса 18, „Шахтар" Донецьк 17, ЦСКА (Армія) 16, „Динамо" Київ 16.

ОЛЕКСАНДЕР БІЛЯВСЬКИЙ ПЕРШУНОМ МІЖНАРОДНОГО ШАХОВОГО ТУРНІРУ

Вперше в історії шахового спорту в Україні, в Києві відбувся міжнародний шаховий турнір, першуном якого вийшов відомий в шаховому світі український майстер зі Львова Олександер Білявський. В цьому турнірі взяло участь 16 визначних шахістів, які згідно з вислідами зайняли такі місця: О. Білявський 11 точок, Г. Кузьмин (Україна) 9, С. Палатник (Україна) 9, В. Савон (Україна) 9, Л. Альбурт (Україна) 8, 1/2, М. Кнежевич (Югославія) 8, К. Лернер (Україна) 8, В. Переспкін (СССР) 8, Олег Романишин (Україна) 8, І. Фараго (Мадярщина) 8, П. Веліков (Болгарія), 7, Я. Адамський (Польща) 6, 1/2, І. Платонов (СССР) 6 1/2, Л. Фтаничк (Чехо- Словаччина) 6, 1/2, Х. Рес (Голляндія) 5, Х. Лєман (Зах. Німеччина) 2.

Не зважаючи на це, що світовий турнір відбувся в столиці України, в Києві, як згадала „Спортивна Газета" з дня 1-го липня, „Україна не мала ніякого відношення до формування складу учасників. Навіть чемпіон України — міжнародний майстер Михайло Підгаєць з Одеси не прикрасив того турніру своєю участю, і не зі своєї вини". Стільки згадала київська „Спортивна газета". Очевидно автор тієї замітки не міг ясно написати, що російські спортові політруки під тиском великої кількости шахових майстрів в Україні дали згоду на проведення цього турніру в Києві, але брутально не дозволили брати участь усім найвизначнішим шахістам України, щоб таким чином не показати шаховому світові справжньої сили українських шахістів.

У дальших рядках згаданої вже замітки в „Спортивній Газеті" між іншими написано: „...Отже, торішнє рішення Федерації шахів України (після публікації в „Спортивній Газеті" виступу заслуженого тренера СССР В. Карта і судді всесоюзної категорії В. Писарчука) про те, щоб чемпіонів України нагороджувати путівками на міжнародні турніри, на одну третину було виконано..." Сказано ясно і зрозуміло, наших коментарів не потрібно.

ШАХОВІ ПЕРШЕНСТВА ЖІНОК УКРАЇНИ

Чемпіонкою України вийшла 22-річна Любов Лисенко — студентка ІУ курсу філософічного факультету Київського університету. Звання віцечемпіонки здобула Ірина Острій з Києва.

Подав О. Т.

✝

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ВАСИЛЬ ШЕРЕМЕТА, член УНС Відд. 289 в Рочестері, Н. Й., помер 18 жовтня 1977 р. на 65 р. життя. Нар. 1912 р. в Україні і став членом УНС 1949 р. Залишив у смутку дружину Стефанію. Похорон відбувся 22 жовтня 1977 р. на цвинтарі Голі Сепулчер в Рочестері, Н Й.

Вічна Йому Пам'ять!
секретар

ГРИГОРІЙ ОЧЕРЕДЬКО, член УНС Відд. 379 Т-ва св. Юрія в Чікаго, Ілліной, помер 29 квітня 1978, на 56 р. життя. Нар. 13 листопада 1921 в Україні (Київ). Членом УНС став 1964 р. Залишив у смутку дружину Ірену і пасербів — Ярослава, Юрія і Михайла та родину в Україні. Похорон відбувся 3 травня 1978 р. на цвинтарі Елмвуд в Рівер Гров, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!
Михайло Семків, секр.

СТЕФАН ГАВРИЛЯК, член УНС Відд. 167 Т-ва св. о. Николая в Толідо, Огайо, помер 29 травня 1978 на 85-му році життя. Народився 1892 р. в Жукові, Бережани, Зах. Україна; членом УНС став у 1930 р. Залишив у смутку дочку Анну Дживіс, 3 внуків і 10 правнуків. Похорон відбувся 1978 на цвинтарі Кальварія в Толідо, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!
Іван Вельґан, секр.

ЯРОСЛАВ ГРИНЕВИЧ, член УНС Відд. 457 Т-ва Культура в Ню Йорку, помер 24-го березня 1978 на 80 році життя. Нар. у Львові, Зах. Україна. Членом УНС став у 1950 р. Залишив у смутку сестру Дарію Витанович, сестрінку Руту Галібей з родиною, Дзвінку Пономаренко з родиною, Ігоря Витановича — сестрінка Ігоря Гриневича — братанка з родиною і дальшу родину в Україні, Канаді і Австралії. Похорон відбувся 30-го березня на цвинтарі св. Реймонда на Бронксі в Ню Йорку

Вічна Йому Пам'ять!
Надія Литвиненко, секр.

НАДІЯ КОЧЕРГА, членка УНС Відд. 399 Т-ва Леви в Чікаго, померла 26 листопада 1977 на 68-му році життя. Нар. 1910 р. в Чернігові, Україна; членкою УНС стала у 1953 р. Залишила мужа Гната, сина Миколу та внуків: Марка, Каті, Майка, Анді і Ніко. Похорон відбувся 29 листопада 1977 р. на цвинтарі св. Андрея. в Аддісон, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!
Роман Б. Припхан, секр.

ІВАН ДИБАЙЛО, член УНС Відд. 51 Т-ва Патріярха Йосифа в Чікаго, помер 9 березня 1978 р. на 69 році життя. Нар. в Радехові, Україна. Членом УНС став 1973 р. Залишив у смутку брата Степана й сестру — замешкані в Україні. Похорон відбувся 14 березня 1978 р. на цвинтарі св. о. Миколая в Чікаго, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!
Михайло Ольшанський, секретар

АНТОНІНА ГАЩАК, членка УНС Відд. 388 Т-ва Запорозька Січ в Честер, Па., померла 25 лютого 1978 на 89-му році життя. Нар. в Україні, а членкою УНС стала в 1923 році. Залишила у смутку сина Василя з родиною.

Вічна Їй Пам'ять!
Сергій Шевченко, секр.

МИКОЛА КАЛІНІЧЕНКО, член УНС Відд. 423 Т-ва Е. Коновалець в Чікаго, помер 30 квітня 1978 на 52 р. життя. Нар. 15 березня 1926 р. у Гладківці, Харків, а членом УНС став 28 лютого 1953 р. залишив у смутку дружину Ніну, доньку Ліду, сина Миколу, маму Варвару, сестру Галину, шваґра Івана, тестя Стефана Переверій і тещу Ольгу. Похорон відбувся 2 травня 1978 р. на цвинтарі Елмвуд Парк в Чікаго.

Вічна Йому Пам'ять!
К. Крайник, секр.

СТЕПАН ВІЗНИЦЯ, член УНС Відд. 172 Т-ва Івана Франка у Віппані, Н. Дж., помер 19 квітня 1978 на 66 році життя Нар. 12-го лютого 1912 р. в Сяноку, Україна; членом УНС став у червні 1954 р. Залишив у смутку дві дочки — Марію Вижницьку і Ольгу Бура, та 3-ох внуків — Марка Буру, Норка і Любу Вижницьких. Похорон відбувся 24 квітня 1978 р. на цвинтарі Ґейт ов Гевен в Іст Гановер, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Василь Осадчук, секр.

ГНАТ БАБАК, член УНС Відд. 266 Т-ва ім. Івана Франка в Амстердамі, Н. Й., помер 26 травня 1978 р. на 84 році життя. Нар. 1894 р. в селі Дрещів, пов. Рогатин, Україна. Членом УНС став у 1923 році. Залишив у смутку дружину Катерину, дочки з мужами: Марію, Ольгу і Дарку, 12 внуків і 5 правнуків, як також ближчу і дальшу родину в Україні. Похорон відбувся 30 травня 1978 р. на цвинтарі святої Марії в Амстердамі, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Володимир Варшона, секретар

ЛОЦУНЯК ПЕТРО, член УНС Відд. 153 Т-ва ім. Л. Мишуги у Філядельфії, помер 13 травня 1978 на 65 р. життя. Нар. в 1913 р. в Дрогобиччині, Україна, а членом УНС став 1959 р. Залишив у смутку дружину Надію, сина Євгена, доню Вікторію та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 16 травня 1978 р. на цвинтарі св. Марії на Факс Чейз у Філядельфії.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

ІВАН ЛИТВИН, член УНС Відд. 215 Б-ва св. Михаїла в Вайоні, Н. Дж., помер 27 квітня 1978 на 75 р. життя. Нар. 1904 р. в Ланах, Україна, а членом УНС став у 1923 році. Залишив у смутку дружину. Похорон відбувся 30 квітня 1978 на цвинтарі св. Хреста. в Арлінґтон, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Волтер Козак, секр.

Д-Р МИКОЛА ВАЦИК, член УНС Відд. 19 Т-ва ім. Дмитра Галичина в Ню Йорку, помер 17-го березня 1978 на 75-му році життя. Членом УНС став у 1962 році. Залишив у смутку родину в Україні. Покійний був довголітнім головою Контрольної комісії 19-го Відділу УНС. Членство втратило працьовитого і відданого союзовця. Похорон відбувся 24 березня 1978 р. на цвинтарі св. Андрія в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Роман С. Голіят, секр.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

Тел.: (201) 246-0549 (Office & residence)
або (201) 469-6288

SOUTH BOUND BROOK MONUMENT CO.
Власник Ю. Безсонів
• Авторизовані репрезентанти, виконавці гранітних робіт пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашінґтоні.
• Приймаємо замовлення й ставимо гранітні й мармурові пам'ятники, мавзолеї, статуї, рівнож у бронзі, огорожі й лави на всіх цвинтарях.
Office and Residence:
Box 445 A, Cedar Grove Rd., Somerset, N.J. 08873
(напроти „Українського Села", у віддалі 3-ох хвилин від Церкви-Пам'ятника).
Mailing Address:
127 Main Street, So. Bound Brook, N.J. 08880
P.O. Box 316, So. Bound Brook. N.J. 08880

М'ЯСО і КОВБАСНІ ВИРОБИ
за німецьким виробом для смакунів.
Вироби у власній фабриці ковбас.
ТІЛЬКИ ОДНА ЯКІСТЬ — НАЙЛІПША,
яку найліпше люблять господині і цілі родини.
Зайдіть до найближчої крамниці KARL EHMER.
KARL EHMER PORK STORE
Головна крамниця:
63-35 Fresh Pond Road Ridgewood-Brooklyn, N.Y.
Філії крамниць в Ню Йорку і поза містом.

Тільки за $2.50
вишлемо
РІЧНИК ЖУРНАЛУ
„МИ і СВІТ"
за 1977, або за будь-який раніший рік. Адреса:
ART MUSEUM
Q.E.W., R.R. 2
Niagara Falls, L2E 6S5, Canada

ДО ВИНАЙМУ
АПАРТАМЕНТ
3 спальні, вітальня, їдальня, можна дістати місце на схов, з можливостями на свою машину до прання. Рент $340.00 з гаражем або без, за більшими інформаціями телеф.
(201) 371-7478
Maplewood Area.

FOR SALE
HARDWARE STORE
Established store in the center of the town Port Jervis, N.Y. By owner.
Call after 6 p.m.
(914) 856-7792

REAL ESTATE
На продаж в Кліфтоні, Н. Дж. дуже гарний
1-РОД. ДІМ
10 кімнат, в доб. дільниці, осібний гараж на 2 авта, з 4 кімн. на горі, льокатор платить рент $3,000 річно, огрівання, газ і світло.
Тел. (201) 546-0706

НА ПРОДАЖ
ЛІТНІ ДОМИ
над озером в Ґлен Спей. Приступні ціни. Також маємо землю 2, 3 і 4 акрові парцелі, з доступом до озера.
Тел. (212) 838-0540
веч. (212) 428-5150
і (914) 557-6172

ELLENVILLE
IN THE CATSKILLS
2 family house, one mile from village. Facing Creek. Beamed ceiling, fieldstone fireplace. Garage. Chickencoop. Flowing spring. ¾ acre. Owner: (914) 647-8968. Open house: weekends and by appointment. Asking $34,900.

Якщо Ви хочете купити хату — Ми продаємо!
Околиці чудові, а саме: Bayside, Beechhurst, College Point, Douglaston, Flushing North, Fresh Meadows and Little Neck, Whitestone. Ціни: від $35,000 до $120,000. Прошу вдаватися до професійної фірми:
CENTURY 21
WEBER & ROSE REALTY
18-22 College Point Blvd.
College Point, N.Y. 11356
Tel. 939-4200
В українській мові:
Nick Mykitschak (Home tel. 428-6547)

В купні або продажі домів
звертайтесь до
УКРАЇНСЬКОЇ АҐЕНЦІЇ
LUKAS & ELLIS REALTY
Дзвонити до Олега Миськова або Василя Янюка — (201) 467-1177, (201) 399-4894 і (201) 371-0667 (веч.).
Ми спеціялізуємося в околицях: Short Hills, Millburn, Livingston, Springfield, Maplewood, Irvington і інших сусідніх містах.

ARKA Company
DEPARTMENT STORE
48 East 7th St.
Tel. GR 3-3550, New York, 10003
З 1-го липня відкрито відділ нумізматикою, продаємо і купуємо різні монети.

DELTO
EUROPA CORP.
(Roman Iwanyckyj)
146 First Ave. (Bet. 8th &9th Strs.)
New York, N.Y. 10009. Tel. 228-2266
ПОДАРКИ на Україну і на різні нагоди. З українським взором свічки, склянки і вогнетривалі ринки з накривками (casserol-ovenproof).

Найкраще місце на прийняття, бенкети, іменини, хрестини, товариські зустрічі, поминки і на всі нагоди —
HOLIDAY INN of Somerville
US Route 22 (E. Bound)
BRIDGEWATER, N.J. 08807
• Тел. (201) 526-9500, в українській мові 201-526-1866
• Власник українець та під українським зарядом.

ПАМ'ЯТНИКИ
з різних гранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавнд Бруку і св. Духа — відома солідна фірма
К. М. КАРДОВИЧ
CONSTANTINE M. KARDOVICH
CYPRESS HILLS MONUMENTS
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel. (212) AP 7-2332

FUNERAL DIRECTORS

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ?
Наша родина є власниками похоронних заведень і обслуговує українську громаду вже понад 50 років.
ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ?
Ми полагоджуємо похорони за українською традицією в кожній місцевості. Маємо можність уживати похоронні доми у всіх місцевостях, без жадної доплати для родини.
Обслуга 24 години.
За особистими порадами прошу телефонувати:
JOHN J. SENKO
(212) 388-4416 or (516) 481-7460
SENKO FUNERAL HOME
213 Bedford Ave., Brooklyn, N.Y.
HEMPSTEAD FUNERAL HOME
89 Peninsula Blvd.
Hempstead, L.I., N.Y.

SINKOWSKY
FUNERAL SERVICE
3585 East Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10465
Tel.: 863-2475
•
191 Avenue "A"
NEW YORK, N.Y. 10009
Тел.: 674-3630
Директор ЙОСИФ СЕНКОВСЬКИЙ
Завідує влаштуванням похоронів в каплицях, положених в кожнім районі міста. Похорони по мінімальних цінах.

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.
801 Springfied Avenue
IRVINGTON, N.J.
NEWARK, N.J.
ESsex 5-5555

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами
в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568